



Тендерна палата оздоровиться
Комітет Верховної Ради з питань економічної політики запропонував парламенту розглянути в першому читанні й прийняти за основу законопроект про закупівлю товарів, робіт і послуг за державні кошти, внесений Президентом України.

► СТОР. 2

Польські митники зірвали переговори з урядом, а водії вантажівок погрожують заблокувати Варшаву

Черги вантажівок у 30—40 кілометрів усе ще стоять на українсько-польському кордоні.

Учора з'явилася надія, що уряд піде на поступки, і митники повернуться до роботи. Проте переговори у Варшаві було зірвано, повідомляє польська газета «Жеч Псполита».

Представники протестного комітету, який називається «Білостоцьке порозуміння», заявили, що вони вимагають підвищення зарплати на 1500 злотих (3750 грн.), проте урядовці готові доплачувати не більше 500 (1250 грн.). Сьогодні у середньому митники отримують близько 3500 гривень. Крім того, їм стало відомо, що уряд збирається вирішити проблему на кордоні радикально — звільнити усіх протестуючих, а поки набиратимуть нових, їх функції виконуватимуть прикордонники. На це представник «Білостоцького порозуміння» Івона Фолта заявила «Жечі Псполитій», що розмовляти, коли до голови приставлено пістолет, вони не будуть.

► СТОР. 5

Приватне вугілля обходиться дорожче

Шестеро гірників травмовані внаслідок аварії на шахті № 222 ТОВ «Карбон» у Шахтарську (Донецька область).

Як розповіли «Голосу України» в територіальному управлінні Держгіртехнагляду, близько 4.15 у четвер у третьому західному конвеєрному розрізі пласта L7 стався спалах метану після того, як до виробки подали напругу після буровибухових робіт. На момент аварії під землею перебували 12 осіб. Із них шестеро дістали опіки, травми різного ступеню, у всіх потерпілих — отруєння рудничним газом. Гірників піднято на поверхню й доставлено до міськрайонної лікарні. Не виключено, що потерпілих перевезуть до обласних лікувальних закладів. На шахті працюють гірничорятувальники, які проводять обстеження аварійної виробки.

► СТОР. 4

КОРОТКО

□ У Національному художньому музеї України відкрито виставку Сергія Параджанова «Колажі. Графіка. Декоративне мистецтво».

□ У Ружинському районі Житомирської області зафіксовано випадок сказу.

□ Уряд України підписав Меморандум про взаєморозуміння з ЄБРР.

(За повідомленнями Укрінформу).

Жертви будівельних махінацій укотре вимагають справедливості



Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Більше як на два роки затрималося спорудження двох житлових будинків на вул. Лаврухіна, 5 та 6, що на столичній Троєщині. Учора 358 інвесторів, котрі вклали в досі не збудоване житло близько 150 мільйонів гривень, пікетували КМДА (на знімку). Як розповів «Голосу України» член ініціативної групи Анатолій Лакісов, компанія «Смартех-Системз» обіцяла віддати ключі власникам квартир ще 2005 року, але роботи було зупинено. Тож мітингувальники вкотре вимагають відновлення замороженого будівництва, щоб люди нарешті змогли в'їхати в давно придбані

квартири. За словами Анатолія Лакісова, представників ініціативної групи запросили до приміщення КМДА для зустрічі з першим заступником міського голови Анатолієм Голубченком, однак чи завершиться «зсувом» у тривалому будівництві розмова із високопосадовцем, невідомо. Махінації у сфері нерухомості — не новинка для столиці, та це, на жаль, не єдині містобудівні проблеми Києва.

ПРОДОВЖЕННЯ ТЕМИ
НА 4-Й СТОР.

ПОДІЇ

Депутата знайшли мертвого з кляпом у роті

У районному центрі Новопсков на Луганщині у власному будинку знайдено мертвим депутата райради. Його руки і ноги були зв'язані, а в роті стирчав кляп. За однією з версій, депутата, мабуть, катували, і під час цих екзекуцій його серце не витримало. Як повідомили члени Новописковської організації Луганського комітету захисту конституційних прав і свобод громадян, Володимир Сумароков виділявся незалежним характером. Незадовго до смерті він реалізував велику партію насіння соняшнику й оголосив в Інтернеті про продаж свого підприємства. Правоохоронні органи поки що не дають коментарів з цього приводу, повідомляє наш власний кореспондент Алла АНТИПОВА.

Такі свині нам не потрібні

Державний комітет ветеринарної медицини України заборонив завозити з Азербайджану свиней, сировину й продукцію з них. Пов'язано це з виявленням на території цієї країни захворювання свиней на африканську чуму. Раніше, повідомив «Голосу України» прес-секретар Державного комітету ветеринарної медицини Анатолій Осадчий, таке «табу» було введено стосовно Вірменії та Грузії. Також під заборону підпадає й частина Росії, зокрема Дагестан, Чечня, Інгушетія.

Я ВАМ ПИШУ...

Соромно з онуками телевізор дивитися

Мені часом соромно разом з онуками телевізор дивитися. Популярні виконавці виходять на сцену неголені, нестрижені, в незрозумілому вбранні або взагалі напівголі. Стрибають по сцені, як мавпи, і вважають, що це нормально. Дивлюся концерт, а онуки в мене запитують: діду, дивись, голі люди на сцені, звідки вони?..

І що їм відповіси, що це — наша культура, що цих артистів бачить і наш уряд, і міністр культури...

Юрій
ВЕШНЕВСЬКИЙ.

Бошівка
Буринського району
Сумської області.

ФОТОФАКТ

У дніпропетровському театрі імені Горького триває XV Всеукраїнський фестиваль духовного співу «Від Різдва до Різдва», що завершиться 2 лютого гала-концертом і урочистим нагородженням переможців.

Фото Миколи М'ЯШКОВА (Укрінформ)



ДЕПУТАТ В ОКРУЗІ

► **ЧЕРНІГІВ**

Проблеми регіону
треба вирішувати
на місці



Народний депутат, член парламентської фракції Партії регіонів Михайло Чечетов свій робочий візит у виборчий округ присвятив вивченню проблем Чернігівського та Менського районів. Разом із керівниками райдержадміністрацій та головами рад він обговорив питання будівництва Седнівського навчально-виховного комплексу, реконструкції Старо-Білоуської школи, газифікації сіл в нинішньому році. Народний депутат України побував у Чернігівській центральній районній лікарні, санаторії «Остреч». Михайло Васильович пообіцяв допомогти в забезпеченні транспортом сільських медичних закладів, поліпшенні якості зобопротезування ветеранів війни і праці, а також порушити клопотання перед виконавчою дирекцією Фонду соціального страхування з тимчасової втрати працездатності про збільшення закупівлі пугівок для постраждалих від аварії на Чорнобильській станції і тих, хто проживає на екологічно забруднених територіях, особливо дітей.

Сергій ПАВЛЕНКО.

У НОМЕР

Змінився постійний
представник

Леонід Жунько, згідно з указом глави держави Віктора Ющенка, призначений постійним представником Президента в Криму. Нині Л. Жуньку 59 років. 3 травня 1998 року по квітень 1999 він був головою Державної податкової адміністрації в Севастополі. 3 квітня 1999 року по лютий 2005 року очолював Севастопольську міську держадміністрацію. Є членом Народного-демократичної партії України, очолює місцеве об'єднання демократичних сил «Злагода».

Нинішній постійний представник змінив на посаді Володимира Хоменка, якого в листопаді минулого року розпорядженням Кабміну призначено заступником міністра внутрішніх справ країни.

Віктор ХОМЕНКО.

► **ОДЕСА**

Такого бюджету
в Одесі ще не було

Бюджет 2008 року, прийнятий на сесії Одеської міської ради, вперше буде профіцитний, тобто доходи перевищать витрати. До того ж на чималу суму — 77 мільйонів гривень. Дохідна частина міського бюджету становить 2 мільярди 77 мільйонів гривень. Бюджет Одеси має яскраво виражений соціальний характер. На соціально-культурну сферу виділяється на 134 відсотка більше коштів, ніж торік. На 128 мільйонів гривень більше порівняно з торішнім бюджетом виділено на освіту. Чотири мільйони гривень заплановано виплатити вчителям-пенсіонерам як муніципальну добавку до пенсій. Передбачено також виплати з міського бюджету добавки до зарплати й молодих учителів.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Тендерна палата оздоровиться

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Глава парламенту Арсеній Яценюк сподівається, що ухвалення президентського законопроекту про державні закупівлі розв'яже проблему корупції в цій сфері.

Тема тендерів порушувалася також під час зустрічі глави парламенту з ректорами вищих навчальних закладів Криму і представниками студентського самоврядування. «Місяць-півтора — і ми дійдемо згоди щодо цього закону», — сказав він.

Під час зустрічі освітяни порушили низку проблем. Зокрема, говорили про зниження якості шкільної освіти та підготовки фахівців, поступову втрату фундаментальності освіти, зростання соціальної напруженості у колективах та незадовільну матеріально-технічну базу навчальних закладів.

Голова Верховної Ради України запевнив, що парламент приділить належну увагу проблемам галузі. Він закликав освітян максимально відповідально підійти до зовнішнього тестування школярів, зазначивши, що «ми повинні дати шанс кожній дитині на отримання вищої освіти».

Комітет Верховної Ради з питань науки і освіти рекоменду-

вав парламенту прийняти в цілому проект закону про внесення змін до ст. 65 Закону України «Про вищу освіту» (стосовно створення самостійних госпрозрахункових підрозділів).

Пропонується доповнити статтю словами: «Для надання послуг у галузі вищої освіти та пов'язаних з нею видів господарської діяльності вищі навчальні заклади державної і комунальної форм власності можуть створювати структурні підрозділи, які діють на підставі

Профспілки потребують захисту

Комітет з питань соціальної політики та праці рекомендує Верховній Раді провести у грудні цього року парламентські слухання про стан дотримання прав профспілок. Зокрема, пропонується обговорити виконання конвенції Міжнародної організації праці про свободу асоціації та захист прав на організацію та конвенції про застосування принципів права на організацію і на ведення колективних переговорів.

Члени комітету розглянули проект постанови, внесеної народним депутатом Миколою Волинцем. Автор аргументував законодавчу ініціативу тим, що в країні грубо порушуються права профспілок: їм безпідставно відмовляють у легалізації, розпускають, переслідують профспілкових лідерів, звільняють та утискають працівників через участь в профспілках, адміністрації та державні

органи втручаються у внутрішні справи профспілок. Усе це вказує на відсутність належного дотримання прав та виконання міжнародної конвенції про свободу асоціації та захист прав на організацію, незважаючи на те, що Україна її ратифікувала.

На думку народного обранця, проведення таких парламентських слухань стимулюватиме народних депутатів, представників виконавчої влади та громадських організацій до детального аналізу проблемних питань дотримання прав профспілок і дасть можливість визначити першочергові заходи, спрямовані на дотримання конвенції.

Члени комітету підтримали пропозицію проведення таких парламентських слухань.

Інформаційне управління апарату
Верховної Ради.

Впливові, аполітичні й активні
борці з бідністю

Профспілки можуть докласти своїх зусиль до формування основ соціальної, економічної, бюджетної, гуманітарної політики. На цьому наголосив Президент Віктор Ющенко на зустрічі з лідерами профспілкових об'єднань, повідомила «Голосу України» прес-служба глави держави. «Профспілки повинні стати більш активною стороною вироблення політики, яку формує влада на поточний рік», — підкреслив Віктор Ющенко.

Він нагадав, що два роки тому своїм указом створив Національну тристоронню соціально-економічну раду, яка і є найкращим майданчиком для діалогу інституцій влади та профспілкових організацій. «Окрім можливості ведення дискусій сторін, вона надає можливості для прийняття рішень прямої дії», — зазначив він.

У цьому контексті Президент закликав сформуувати персональний склад ради, щоб перетворити її на працюючий орган.

За пропозицією глави держави, результатом першого засідання Національної тристоронньої соціально-економічної ради має стати перелік найважливіших питань, насамперед соціальної політики. Передусім йдеться про захист найбільш вразливих верств населення, прав працюючих, зокрема, легалізація виплат заробітної платні, питання безпеки життя і охорони праці, погашення заборгованості із заробітної плати, що на сьогодні сягнула майже 700 мільйонів гривень.

«Я добре розумію, що питання номер один загальнонаціонального характеру — це боротьба з бідністю», — зробив глава держави основний акцент соціальної політики.

Віктор Ющенко наголосив, що наполягає на невідкладному схваленні закону «Про основні засади соціального діалогу в Україні», ініційованого ним і вже переданого до парламенту. Цей закон, за сло-

вами Президента, має стати «регламентом організації роботи уряду з профспілками і організаціями роботодавців». «Щоб усі сторони раз і назавжди отримали ясні права, ясні процедури, як через діалог реалізуються ті пріоритети, які й є у влади, роботодавців чи профспілок», — наголосив Віктор Ющенко.

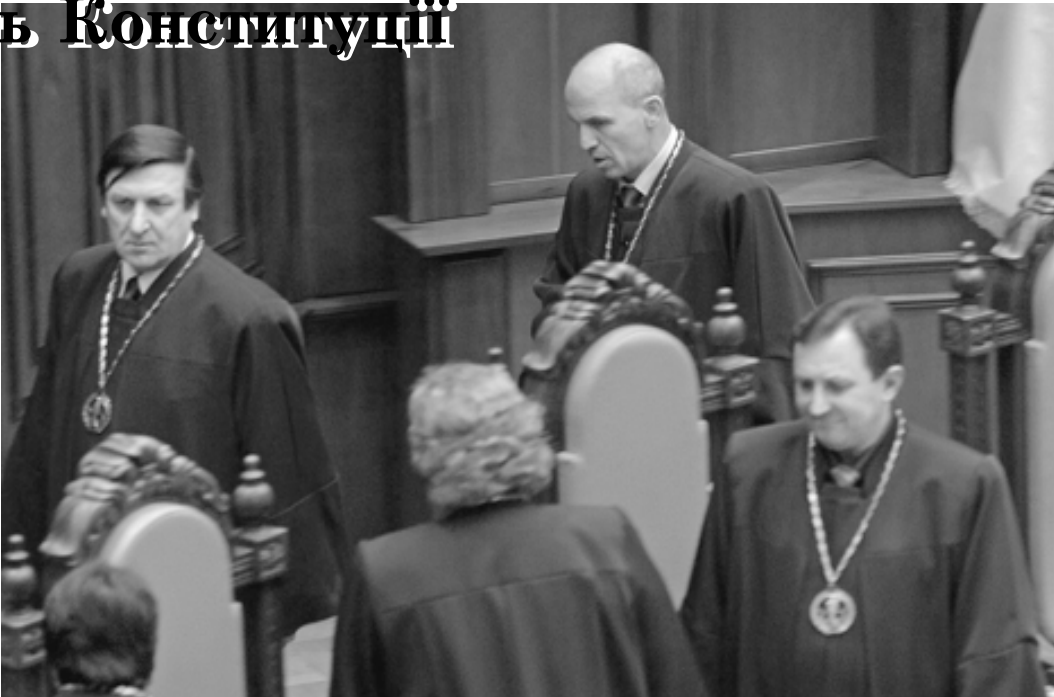
Характеризуючи нинішній ступінь впливу профспілок, Президент зауважив, що менш як 20 відсотків найманих працівників вважають профспілки реальним механізмом захисту своїх прав. «Профспілковий рух може грати унікальну роль, якщо він аполітичний, незалежний і робить свою справу», — підкреслив глава держави. Він запропонував, щоб профспілки разом з органами влади виробили механізми, завдяки яким можна повернути цей впливовий статус.

Президент також закликав профспілки працювати більш дієво і відсторонено від політики.

Особливості звільнення депутатів-сумісників
не відповідають Конституції

Учора Конституційний Суд України оприлюднив рішення, яким визнав Закон України «Про особливості звільнення з посад осіб, які суміщають депутатський мандат з іншими видами діяльності» цілком неконституційним.

КС дійшов висновку, що за своїм змістом закон не відповідає Конституції щодо захисту конституційного права людини на працю. Зокрема, у рішенні зазначається, що народний депутат є представником українського народу у Верховній Раді України і уповноважений ним протягом терміну, на який його обрано, здійснювати відповідні повноваження, передбачені Конституцією і законами України. Перебування особи на посаді народного депутата України є реалізацією права громадянина України брати участь в управлінні державними справами. Це право не можна ототожнювати з правом на працю, бо воно має політичний характер і обумовлене належністю до громадянства держави Україна. Політична діяльність, зокрема, обрання народним депутатом, не має на меті (і безпосередньо це не обумовлено) одержання винагороди (заробітної плати) за це. Також КС зазначає, що в разі обрання громадянина народним депутатом він



має припинити свою діяльність, яка є несумісною з новим статусом, у тому числі реалізацію права на працю. Проте положень статей 3, 4 закону безальтернативно покладають зобов'язання з виконання таких дій на певних суб'єктів владних повноважень, без з'ясування позиції особи, яку обрано народним депутатом.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Закон не відповідає Конституції щодо захисту конституційного права людини на працю

У коаліції поповнення не очікують

Прем'єр-міністр Юлія Тимошенко відкидає можливість співробітництва БЮТ і Партії регіонів, зокрема в рамках однієї коаліції. Про це вона заявила, коментуючи інформацію, що з'явилася у ЗМІ, про те, що Ю. Тимошенко допускає таке об'єднання. Глава Кабінету Міністрів наполягає, що мова може йти тільки про співробітництво влади й опозиції.

Прем'єр наголосила, що «безмежно цінує» демократичну коаліцію і єдність Президента, парламенту та уряду. Вона відзначила, що всі її кроки будуть спрямовані на зміцнення цієї єдності.

Нагорода за хороші показники

Коли Віктора Сальникова призначили головою Балаклавської районної державної адміністрації, він визначив для себе і своїх підлеглих проблемою пріоритетного вирішення — погашення на підприємствах району заборгованості з заробітної плати. Уже через кілька місяців у відповідній графі звітності з'явилися нулі. Цей показник три роки не змінюється.

Помітні успіхи найменшого за кількістю мешканців, але найбільшого за площею району Севастополя й в інших показниках соціально-економічного розвитку. Це дає змогу стабільно завойовувати перше місце в негласному «соцзмаганні» чотирьох міських районів. Непрямим, однак промовистим підтвердженням успішності громади Балаклавського району стало нагородження Президентом України Віктором Ющенком керівника виконавчої гілки районної влади Віктора Сальникова орде-



Фото автора.

ном «За заслуги перед Батьківщиною» III ступеня.

Микола МАГДИЧ.

Севастополь.

На знімку: квіти орденосцю-керівнику вручають співробітниці Балаклавської РДА.

Представники народу у владі мають бути захищені

ГОТУЄТЬСЯ ЗАКОНОПРОЕКТ

Серед законопроектів, які Президент рекомендував парламенту розглянути першочергово, — скасування депутатської недоторканності. Минулорічної передвиборчої кампанії майже всі політичні сили обіцяли позбутися у новому скликанні «цього ганебного явища». Однак теперішнє блокування трибуни, начебто пов'язане зі вступом нашої країни до НАТО, коаліція пояснює саме небажанням опозиції попрацювати зі своїми привілеями.

В'ячеслав Кириленко (НУ—НС) та Іван Кириленко (БЮТ) — автори проекту змін до закону про статус народного депутата. Вони пропонують виключити статтю 27 цього закону, яка складається із трьох частин і гарантує народним обранцям імунітет від арешту, затримання, притягнення до кримінальної відповідальності, обшуків тощо. Чинним документом припускається: ці пільги можуть бути зняті з окремої особи, якщо Верховна Рада дає на це згоду. Однак автори змін переконують: нині в нашій країні ми спостерігаємо «абсолютізацію недоторканності», яка унеможливила притягнення народних депутатів до кримінальної відповідальності і призвела до розквіту безкарності, політичної корупції, казнокрадства. Про це йдеться у пояснювальній записці до проекту закону. Також у ній наголошується, що стаття про недоторканність суперечить засадничому положенню Конституції, згідно з яким громадяни мають однакові права й свободи та є рівними перед законом.

У стінах парламенту народним обранцям необхідно гарантувати право на свободу висловлювань і голосувань, вважають автори законопроекту. Однак не варто ставити парламентаріїв над законом, наділяти необмеженими привілеями. Відтак скасувати гарантії депутатської недоторканності слід було б уже давно, але процес

Автори законопроекту запевняють, що запропоновані зміни:

- *приведуть інститут недоторканності в Україні у відповідність із міжнародними правовими стандартами;*
- *усунуть суперечність у чинному українському законодавстві;*
- *забезпечать рівність громадян перед законом;*
- *подолають корупцію в парламенті;*
- *припинять зловживання правом із боку народних обранців;*
- *створять правові умови для безперешкодного й ефективного здійснення парламентаріями своїх депутатських повноважень.*

гальмувався через різні політичні міркування.

Законопроект уже розглянуто в Головному науково-експертному управлінні. У його висновку наголошується, що інститут депутатського імунітету, зокрема недоторканності, існує в сучасному конституційному законодавстві більшості зарубіжних країн. Тому фахівцям експертного управління «не зовсім зрозуміло, до яких саме міжнародних правових стандартів пропонується привести законодавство України». Вони запевняють, що зміст і обсяги імунітету суттєво відрізняються в окремих країнах світу залежно від рівня розвитку політичної системи та сталості демократичних і правових традицій. Тому у кожній країні існує власна модель цього інституту. Також йдеться про те, що сучасна світова конституційна доктрина трактує депутатську недоторканність не як особистий привілей, а як гарантію реалізації парламентського мандату. Це, зокрема, закріплено у рішенні Конституційного Суду від 26 червня 2003 року, в якому зазначено, що «депутатська недоторканність як елемент статусу народного депутата України є конституційною гарантією безперешкодного та ефективного здійснення народним депутатом своїх повноважень». Таким чином, експертне управління не підтримує ідею повної відмови від інституту депутатської недоторканності.

СВІТОВА ПРАКТИКА

- * У Бельгії, США, Ірландії, Норвегії та Філіппінах депутати захищені від арешту та кримінального переслідування лише на період парламентської сесії.
- * Австралія, Великобританія, Індія та Канада гарантують своїм парламентаріям імунітет на час сесії плюс 40 днів до її початку та стільки ж після закінчення.
- * У Бразилії, Єгипті, Німеччині, Іспанії, Італії, Мексиці, Шрі-Ланці, Росії та Україні депутати сплять спокійно протягом усього терміну дії мандату.
- * У більшості країн можливість кримінального переслідування депутата, його обшук чи будь-яке обмеження особистої свободи можливі лише за санкції самого парламенту. Є країни, де таке рішення може приймати керівництво парламенту або його окремі органи. Є держави, де, як виняток, депутата можуть затримати, якщо його застануть на місці скоєння злочину (у Німеччині навіть протягом наступного дня).
- * А от в Австрії депутатів офіційно можуть переслідувати за кримінально-підкарні справи, якщо це не пов'язане з політичною діяльністю особи. Натомість в Індонезії та Аргентині парламентаріїв не можуть позбавити недоторканності за жодних обставин.

ТОЧКА ЗОРУ

Грина ГОРІНА (Партія регіонів), член Комітету з питань Регламенту, депутатської етики та забезпечення діяльності Верховної Ради:

— Зараз закон прийматиметься у першому читанні. Найімовірніше він буде проголосований депутатами більшості, коли Раду розблокують. Але це все обманка. У другому читанні, коли буде потрібно триста голосів, почнуться проблеми. Не тому, що Партія регіонів не голосуватиме — сама більшість не підтримає цей закон. Нині в Європі (Німеччині, Італії, Португалії) депутатська недоторканність не лише діє під час каденції депутатів, вона зберігається довічно. Це пов'язане не з притягненням до кримінальної відповідальності (мається на увазі очевидні злочини — крадіжка, зловживання службовим становищем, явна корупція), а з неможливістю покарати людину за те, що, приміром, вона обстоює свої політичні погляди. Ви бачите, яке у нас у країні зараз жорстке політичне протистояння, тож від депутатської недоторканності нікуди не дінешся. Пільги з народних обранців треба знімати, а от недоторканність — ні.

Надія СМІЯН.

ОФІЦІЙНО

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про ратифікацію Угоди між Україною та Європейським Співтовариством про реадмісію осіб

Верховна Рада України постановляє:

Ратифікувати Угоду між Україною та Європейським Співтовариством про реадмісію осіб, підписану 18 червня 2007 року в м. Люксембурзі.

Президент України В. ЮЩЕНКО.

м. Київ, 15 січня 2008 року. № 116-VI.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про ратифікацію Угоди між Україною та Європейським Співтовариством про спрощення оформлення віз

Верховна Рада України постановляє:

Ратифікувати Угоду між Україною та Європейським Співтовариством про спрощення оформлення віз, підписану 18 червня 2007 року в м. Люксембурзі.

Президент України В. ЮЩЕНКО.

м. Київ, 15 січня 2008 року. № 117-VI.

САМОВРЯДУВАННЯ

ВІННИЦЯ

Мільйон гривень за ініціативу

Один мільйон гривень — таку суму вперше передбачено для переможців конкурсу на кращий розвиток територіальних громад Вінниччини.

Започатковане п'ять років тому змагання місцевих рад дає можливість окремим громадам вирішити низку своїх проблем завдяки залученню коштів з обласного бюджету. Торік, наприклад, 25 територіальних громад, чий проект визнали кращими, отримали для їх реалізації 600 тисяч гривень.

— Участь у конкурсі — це шанс для розвитку ініціативи знизу, — каже голова облради Григорій Заболотний. — Причому конкретні проекти може пропонувати не лише місцева рада, а й окремі члени громади.

Обов'язковою умовою для участі в конкурсі є співфінансування пропонуваного проекту. «Допомагати можна тому, хто сам щось робить, — наголошує голова облради. — Половину коштів на реалізацію проекту виділяє обласний бюджет, стільки ж має відшукати місцева громада». Втім, облрада може взяти на себе більшу частину витрат. Усе залежить від важливості проекту громади, а також від фінансового становища останньої. Вирішальною залишається ініціатива громади і бажання створити на своїй території комфортні умови для членів громади. Адже головна мета конкурсу — розбудити ініціативу людей на місцях.

Віктор СКРИПНИК.

Україна хоче підписати нову посилену угоду з ЄС до червня, заявив міністр закордонних справ Володимир Огризко (*УНІАН*)



З початку спецоперації ДАІ суди позбавили водійських прав 21496 осіб (*УНІАН*)

СПОРТ

Мрії
Аркадія
Гайдамака

Футбол. Учора пізно ввечері в Ізраїлі фінішував третій турнір Кубка Першого каналу. Перший приз, як відомо, виборювали українські клуби — «Шахтар» і «Динамо». Розповіді про фінальний матч докладніше маємо змогу лише в наступному числі «Голосу України». А поки що — трохи інформації про події навколо змагань.

Оборонець «гірників» Дмитро Чигринський у поєдинку з ЦСКА розтягнув м'яз передньої поверхні стегна і вже повернувся у Донецьк, де пройшов ретельніше обстеження. За словами тренера донеччан Мірчі Луческу, Чигринський вибув з процесу приблизно на два тижні. Отож оборонець не зможе зіграти й за національну збірну в товариському матчі проти команди Кіпру (6 лютого).

Хоча є й приємні новини для прихильників «Шахтаря». В загальній групі вже працюють Разван Рац і Жадсон. До речі, з Рацем ми сиділи поряд на стадіоні «Блюмфелд» в Тель-Авіві на матчі «Спартак» (Москва) — «Црвена Звезда». І відчувалося, як футболіст скучив за грою. А от форвард «Шахтаря» Олексій Белік найближчі півроку виступатиме за німецький клуб Бундеслигі «Бохум». Його передано в оренду 29 січня.

Є новини і в таборі динамівців. Воротар Роман Загладько та оборонець Євген Хачеріді, котрі брали участь в ізраїльському зборі, тепер перебувають на Кіпрі. Там у складі «Динамо-2» вони беруть участь у представницькому міжнародному турнірі, котрий триватиме до 9 лютого. В одній групі з киянами виступають болгарський «Левський» і румунський «Оцелул».

Президент ерусалимського «Бейтара» Аркадій Гайдамак — людина в Ізраїлі дуже знана. Він — відомий політик і підприємець — свого часу придбав футбольний клуб. І не заради забави. Він просто по вуха закоханий у футбол. Його «Бейтар» — чемпіон Ізраїлю і лідер нинішньої національної першості. Зрозуміло, що інтерес до пана Гайдамака з боку журналістів неабиякий.

— **Як вам турнір Першого каналу?**

— Дуже важливий і корисний. Добре, що він відбувається, коли в Україні, Росії та Сербії триває зимова перерва. А ще турнір сприяє налагодженню добрих контактів між нашими державами. Як на мене, збільшення кількості учасників пішло б на користь змаганням.

— **Яка ваша оцінка виступу «Бейтара»?**

— Ми мали досить серйозних суперників. І наш клуб — дебютант змагання — виступив досить пристойно. Особливо тишити, що обіграли ЦСКА.

— **Але могли виступити краще, якби Федерація футболу Ізраїлю пішла вам назустріч і дозволила перенести матчі національної першості, котрі відбувалися в ці само строки. Грати на два фронти важко. То, може, варто відмовитися від участі в турнірі Першого каналу?**

— Проблеми у стосунках із федерацією справді існують. Але прагнути мемо налагодити контакт із її керівництвом. Ми проти втручання в суто клубні справи. В майбутньому не проситимемо, а вимагатимемо переносів.

— **Невелика кількість глядачів на трибунах стадіону «Тедді» під час зустрічі «Бейтара» з ЦСКА наводить на думку, що для ерусалимської публіки турнір не дуже цікавий...**

— Я іншої думки. Дуже підвела погода, ізраїльтяни не звикли до такої холоднечі. Наступного дня навіть рясний сніг випав. Зрозуміло, що ці «витівки» погоди лякають уболівальників. Це москвичі звикли до холоду. Мені за добу радили перенести матч у Тель-Авів. Але я наполіг на тому, щоб зустріч пройшла саме в Єрусалимі. Це — два зовсім різних міста. Грати на нашій сучасній арені набагато приємніше. До речі, керівники російських і українських команд також звернули на це увагу. Не приховую, я мрію про те, що наступного року всі матчі відбудуться в Єрусалимі. Для цього є усі передумови...

Віктор БРАНИЦЬКИЙ
(із Тель-Авіва).

Київ — не трилітрова банка, але може й лопнути!
Столиця перебуває на межі екологічної, містобудівної та транспортної кризи

Національна спілка архітекторів України б'є на сполох! Організація виступає проти передачі функцій генерального проектувальника генплану Києва комунальній організації «Центр містобудування і архітектури» (вона підпорядковується Київміськдержадміністрації). Про це під час прес-конференції заявив президент НСАУ Ігор Шпара. «Ми, професійні архітектори столиці, впевнені, що ухвалення цього рішення є останнім і вирішальним кроком до знищення професійних принципів у формуванні міського середовища Києва», — сказано у зверненні НСАУ до керівництва міста і країни. Нагадаємо, що рішення, котре викликало таке обурення, Київрада ухвалила 27 грудня 2007 року. Фахівці вимагають терміново скликати позачергову сесію міськради для проведення слухань за участю професіоналів про скасування цього рішення...



Будівництво чергової висотки — типовий київський пейзаж.

...Тим часом у столиці триває стихійна і безладна забудова висотними комплексами місць, де, згідно з генпланом, повинні були розмішуватись транспортні розв'язки та інженерні комунікації, каже директор інституту «Київгенплан» Володимир Чекмарьов. А між тим генеральний план міста — це науково розроблена програма розвитку, це правила гри з обмеженнями не лише фізичними, а й естетичними.

— Ті, хто при владі, не розуміють, що в трилітрову банку більше трьох літрів не влізе, — каже президент Київської організації НСАУ Вадим Жежерін, — проте кожен, хто отримує землю, намагається витиснути з неї максимум.

Однак коли існують жорсткі правила, то всі знають, що є низка обмежень, що їх не можна порушувати. Генплан розраховує все: скільки має бути будинків, зелених насаджень, дитсадків, шкіл, комунальних підприємств тощо. Адже не секрет, що саме відсутність достатньої інфраструктури є хворобою особливо нових столичних районів. Тож нині Київ — на межі екологічної, містобудівної та транспортної кризи, бо не продумується розміщення інженерної інфраструктури, транспорту, соціальне житло, комунальні підприємства.

— Сьогодні, — каже віце-президент КО НСАУ Георгій Духовичний, — за кількістю іг-

рових залів та казино Київ наближається до Лас-Вегаса, а от садочків для дітей та шкіл будують дедалі менше. Таких проблем не має жодне інше місто України. На міжнародних конференціях архітекторів навіть з'явився термін «київський синдром», який означає безладне, неконтрольне знищення міської інфраструктури.

Загалом, за підрахунками директора інституту «Київгенплан» Володимира Чекмарьова, без узгодження з генпланом під забудову в столиці було віддано близько трьох тисяч га(!). Якими наслідками може обернутися така містобудівна політика вже через 3—5 років, тих, хто видає на це дозвіл, напевне, мало хвилює.

Годі сьогодні говорити й про естетику забудови Києва, коли в центрі столиці раз по раз з'яв-

ляються будівлі, які конкурують одна з одною за титул «найпотворніший архітектурний об'єкт року», переможців тут щороку називає архітектор, президент «Клубу естетичної непокори» Лариса Скорик.

Цікаво, що Нью-Йорк і досі живе за генпланом 1990 року, а, отже, має довгострокову перспективу розвитку. А от у нас поки що не розуміють: планування має бути не на завтра чи на рік, а на довгий час. На запитання, чи ще можна виправити ситуацію, що склалася, Володимир Чекмарьов відповідає ствердно. Але для цього, каже, потрібно відмінити всі «містобудівні обґрунтування будівництва об'єктів, не узгоджені з «Київгенпланом»...

Анна БОЙКО.
Фото Юрія ПЕРЕБАЄВА.

Приватне вугілля обходиться дорожче

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Шахта № 222 є приватним вугільним підприємством з невеликою кількістю працюючих. Інформацію про середню зарплату на цьому підприємстві отримати не вдалося: за номером «Карбона» відгукувався лише автовідповідач. За статистикою, торік на мільйон тонн вугілля, видобутого на таких дрібних приватних шахтах, припадало 15 смертельних випадків (у середньому по вугільній галузі Донецчини — шість смертей на кожен мільйон тонн палива). Тиждень тому груповий нещасний випадок стався на ще одній приватній шахті — «Воскресенській» у Сніжному. Тоді внаслідок спалаху метану були травмовані четверо гірників. Розслідування причин аварії ще не завершено, роботу шахти зупинено. Експертна комісія розглядає дві версії: спалах метану могла спричинити несправність електрообладнання або паління в шахті.

Ліна КУЩ.

Танці з зірками по-міліцейськи...

Новосанжарські міліціонери навчилися танцювати віденський вальс у найстисліші терміни, бо треба було готуватися до всеукраїнського конкурсу. Валерій Джежелій,

начальник Новосанжарського РВ, каже, що ідея навчити чоловічий склад райвідділу танцю, виникла тоді, коли постало питання — чим ми можемо здивувати столицю. І вони здивували, за що й отримали диплом лауреата, а потім, як справжні зірки, виступали в Полтаві, Кременчуці та Лубнах.

Історія становлення хореографів-міліціонерів почалася на підмостках звичайнісінької шкільної сцени, куди після важких трудовнів правоохоронці ходили на заняття. При школі діє танцювальний гурток. Місяць тренувань — і столичний зал, де проходив концерт, аплодував стоячи.

Дмитро СКОБЕЛЬСЬКИЙ.
Полтавська область.
На знімку: новосанжарські міліціонери демонструють свої здібності.
Фото надане прес-центром УМВС України в Полтавській області.



Витекло
п'ять тонн
аміачної води

Це сталося на території колишньої тракторної бригади в селі Зняцьово Мукачівського району через пошкодження невідомою особою вентиля цистерни. Площа розливу — 30 квадратних метрів. А, між тим, на відстані 200 метрів розташовано 25 житлових будинків, у яких живе майже 100 мешканців. Однак звернень від людей про погіршення здоров'я не надходило, повідомили у головному управлінні МНС України в Закарпатській області. На екстреному засіданні комісії з питань техногенно-екологічної безпеки і надзвичайних ситуацій Мукачівської райдержадміністрації вирішили провести рекультиваційні роботи на місці розливу та утилізацію 60-тонної ємності, де зберігалась речовина.

Іван ГУДЗОВАТИЙ.
Закарпатська область.

Кордон з Придністров'ям «зелені кашкети» охороняють без допомоги сусідів

Військовослужбовці прикордонної застави «Чорна» патрулюють 23 кілометри кордону з Придністров'ям. Солдатів строкової служби тут немає, самі контрактники. 22-річний оперативний черговий застави сержант Олег Кришталь очікує підвищення зарплати. Торік отримував 1080 гривень. Щоправда, на харчі не витрачається — на заставі контрактників годують безплатно. Тричі на день.

За рік тут налічили більш як 60 випадків порушення кордону. Олег Кришталь пригадує останній:

— Торік дільничні інспектори прикордонної служби затримали п'ятьох корів. Хто і куди їх переганяв, невідомо. Може, просто заблукали. Рогатих порушників розмістили на місцевій фермі.

Коли різниця в цінах на м'ясо по обидва боки кордону була більш відчутною, у такий спосіб частенько намагалися переправляти худобу. Щоб потім в Україні її забити і продати. Насправді інших варіантів заробітку в прикордонні ще треба пошукати. Головні роботодавці села Чорна — птахоферма і сільрада. Молодь їздить працювати до Одеси. Доповнюють оперативну картину місцеві мешканці, яким лінки ходити до родичів через пункт пропуску — за кілька кілометрів від села.

Молдова цю частину не контролює, і наші «зелені кашкети» охороняють її в односторонньому порядку.

— Колег із Придністров'я я бачив, а от спілкуватися не доводилося, — зізнається начальник застави «Чорна» старший лейтенант Олександр Медведчук.

Нині весь кордон з Придністров'ям перекопано. Півтораметровий рів та контрольні-слідова смуга змушують порушників тягти із собою імпровізовані містки та інші підручні засоби. «Безслідно» перейти межу стає дедалі важче. Але спритники вміють знаходити шпарини — і в кордонах, і у законах. Територією України транзитом перевозять цукор, цигарки, спирт і курячі стегенця в невизнану ПМР, де їх оформляють за мінімальними митними ставками або зовсім без них.

— На придністровській ділянці немає «чорної діри», немає контрабанди зброї і наркотиків, — каже Голова Державної прикордонної служби України Микола Литвин. — Є побутова контрабанда, спроби незаконного перетину та інші порушення. Україна довела світові, що здатна контролювати цей сегмент.

464 кілометри придністровського кордону припадає на Одещину. Щільність розташування людей і техніки тут найвища. Три із 12 мобільних тепловізорів, наданих «зеленим кашкетам» в рамках іноземної технічної допомоги,

працюють у Котовському прикордонному загоні. Така техніка дає змогу на відстані півтора кілометра виявити навіть мишу. Машину — і за 30 кілометрів. А вже наздоганяти порушників допомагають сучасні автомобілі і квадрицикли.

— Придністровська ділянка кордону з Молдовою не демаркована, і це головна проблема, — каже начальник Котовського прикордонного загону підполковник Віктор Баб'юк. — Через це в певних випадках складно притягти порушників до відповідальності.

Увесь свій арсенал Голові державної прикордонної служби, а водночас — і журналістам продемонстрували в іншому селі на Одещині. У Степанівці квартирує відділ прикордонної служби з такою самою назвою. Чоловікові Тетяні Мазур до роботи — три хвилини. «Він — заступник начальника мобільної застави «Степанівка», працює другий рік, — розповідає молода мама (на знімку). — Нещодавно ми пересе-



лилися у службову однокімнатну квартиру, дуже затишну і з усіма зручностями». Тепер маленькій доньці Мазурів Іринці є де вчитися робити перші кроки.

Ганна ЛУКАНСЬКА.

Київ—Одеська область—Київ.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Польські митники зірвали переговори з урядом, а водії вантажівок погрожують заблокувати Варшаву

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Водночас польський уряд теж опинився у досить складному становищі. Окрім митників, припинити роботу погрожують усі працівники бюджетної сфери. Вимоги — підвищення зарплати. У прикордонному з Україною місті Перемишль уже вчора не вийшли на роботу медсестри та санітарки воеводської лікарні. Тож сьогодні уряд Дональда Туска розуміє, що, пішовши на поводу у митників, можна буде спровокувати загальнодержавний страйк.

Для прем'єра це не єдина проблема. Нині у Варшаві між палацом президента та канцелярією прем'єра розгорілася справжня війна. І українське питання відіграло у ній роль каталізатора. «Голос України» вже писав про те, що президент Польщі Лех Качинський у понеділок відкликав Радослава Сікорського з важливого засідання у Брюсселі після телефонної розмови з Віктором Юшенком. До того ж пан Качинський не погоджувався на телефонну розмову з міністром, а вимагав його негайного прибуття до столиці. Дональд Туск обурився тим, що міністрів його кабінету фактично витяга-

ють з доленосних засідань і примушують летіти до Варшави. У президента переконують, що питання, яке збирався обговорити Качинський із Сікорським, було вкрай важливе. І йому зовсім не було потреби зриватись із засідання. Міг би сісти й на наступний літак.

Поки польські газети описують усі подробиці цієї «під'їзної війни», як її охрестили тамтешні журналісти, під'їзд до самої Варшави вже сьогодні може опинитися під питанням. Польську столицю погрожують заблокувати водії вантажівок, які вже багато днів стоять на кордоні. Тепер, коли стало зрозумілим, що митники до роботи не повертаються, водії теж погрожують протестами.

Тим часом ситуація на українсько-польському кордоні не поліпшується: сотні вантажівок стоять у черзі, що вимірюється десятками кілометрів. Якщо раніше водії вантажного транспорту чекали на оформлення документів по 4—8 годин, то тепер тут стоять днями. На жаль, перспектива на наступні кілька днів для цих людей — очікування у холодних кабінах.

Тетяна ПАСОВА.

ФОТОФАКТ

У Києві начальник відділу позашкільної освіти і виховання ГУ освіти і науки Софія Буряк (ліворуч) та доцент педагогічного університету імені Б. Грінченка Наталія Глухова презентували екологічний путівник для дошкільнят і учнів молодших класів «Природа рідного міста».



Фото Сергія КУВАЛЬЧУКА.

Дисциплінованих ДАІ запросила до театру

20 запрошень на вистави Вінницького обласного музично-драматичного театру імені Садовського і 15 — до кінотеатрів міста отримали вінницькі водії після того, як їх зупиняли місцеві «даїшники».

Безпідставні зупинки у водіїв спершу викликали подив, але вже через хвилину він доповнювався радістю від президента. Такі заохочення Державної інспекції у Вінницькій області запровадила вперше. «Ми поставили за мету змінити негативний імідж інспектора, який склався у громадськості, — каже начальник відділення профілактичної роботи обласної ДАІ Володимир Мотичко. — По-друге, хотіли подякувати дисциплінованим

водіям. По-третє, поліпшити співпрацю з громадськістю, а також низкою установ і організацій, зокрема обласного театру та кінотеатрів, які пішли нам назустріч у проведенні цієї своєрідної акції». За словами співрозмовника, така практика не є разовою, а триватиме до кінця року.

Запрошення від ДАІ дісталися переважно представницям жіночої статі. Серед майже півтори тисячі нетверезих водіїв, затриманих під час відпрацювання автошкільної області, лише троє були жінками. На думку співрозмовника, жінки-водії дисциплінованіші за чоловіків. Це й стало аргументом на користь того, кого запрошувати до театрів.

Віктор СКРИПНИК.

Закон має бути однаковим для всіх

Член Комітету Верховної Ради з питань правосуддя, народний депутат України (фракція БЮТ) Андрій Сенченко звернувся до Генпрокуратури з депутатським запитом щодо затягування екстрадиції відповідно до чинних українських та міжнародних правових норм групи російських громадян В. Бураги, В. Бутіна, А. Рижикова та Д. Тасакова. Про це повідомили «Голосу України» у профільному комітеті.

У липні минулого року спільними зусиллями правоохоронців України та Росії на території Криму було затримано четверо росіян, які півтора року перебували у міжнародному розшуку. Зокрема, Василь Бурага, названий у РФ «рейдером року». Злочинне угруповання протягом кількох років завдавало збитків низці провідних заводів енергетичного машинобудування України та Росії, які потрапили під їхній контроль, йдеться у повідомленні комітету. Серед постраждалих від діяльності угруповання — 36 тисяч акціонерів «Уралінвестенерго». Росій-

ських втікачів утримують у Сімферопольському СІЗО, і ще 23 жовтня заступник Генерального прокурора України санкціонував їх передання російському слідству.

Але, «застосувавши потужну адвокатську підтримку та лобістські ресурси зацікавлених осіб, угруповання активно протидіє своєму видворенню з території України», — йдеться у депутатському зверненні: «Таким чином, дискредитується правова система України, формується суспільна думка про її неефективність і нездатність протистояти міжнародній організованій злочинності. Крім того, невиконання міжнародних зобов'язань не відповідає прагненням України інтегруватися в Європейський правовий простір».

З листом до Генпрокуратури та до Комітету Верховної Ради з питань правосуддя, в свою чергу, звернулися члени російської громадської організації «Фонд акціонерів «Уралінвестенерго», які виступають як потерпілі. Вони висловлюють побоювання з приводу того, що «ситуація досі не отримала свого продовження».

СВІТ КОРОТКО

► ТУРЕЧЧИНА

Вибух у діловому центрі Стамбула

У Стамбулі в районі Давутпаша в результаті могутнього вибуху в одному з ділових центрів 17 чоловік загинули і 68 отримали поранення. Вісім потерпілих — у важкому стані. Ще кілька людей на момент верстки номера перебували під завамою будинку, повідомив стамбульський департамент охорони здоров'я. Вибухом було зруйновано більшу частину триповерхового будинку, де розміщувалася текстильна фабрика, і більш як 130 офісів різних компаній. «Причиною НП став вибух феєрверків на розташованій у будинку нелегальній фабриці з виготовлення піротехніки», — сказав губернатор Стамбула. Тим самим він підтвердив, що влада не розглядає версію теракту.

► США

Маккейн і Клінтон лідирують у президентських перегонах

Після попереднього підрахунку голосів за підсумками первинних партійних виборів кандидатів на президентські вибори в США у Флориді сенатор зі штату Аризона Джон Маккейн лідирує серед республіканців. Крім того, з передвиборних перегонів вибув колишній мер Нью-Йорка Рудольф Джуліані. Він подякував своїм прихильникам і в ситуації, що склалася, закликав їх голосувати за Джона Маккейна. За словами Джуліані, Маккейн — «найкомпетентніший кандидат на посаду наступного верховного головнокомандувача» у США. У стані демократів, за даними екзит-полів, упевнену перемогу одержала сенатор з Нью-Йорка Хілларі Клінтон. Вона набрала 51% голосів, а її основний суперник Барак Обама — 32 відсотки. Нагадаємо, що вибори призначені на 4 листопада цього року.

СУСПІЛЬСТВО

Жовтнева революція

ГОЛОС УКРАЇНИ № 20 (4270)

П'ЯТНИЦЯ, 1 ЛЮТОГО 2008

Все, що стосується національних прав і національної незалежності українського народу, ми, Рада Народних Комісарів, визнаємо зараз же, без обмежень і безумовно.

(В. І. Ленін. Повне збір. тв., т. 35, с. 137)

Боротьба за народження нового соціалістичного суспільства

Минулий 2007 рік — це 90-річчя Великої Жовтневої соціалістичної революції, найвидатнішої події ХХ століття. Керований ленінською партією більшовиків, російський пролетаріат у союзі з біднішим селянством вирвав населення шостої частини Земної кулі зі світової системи капіталістичної експлуатації, встановив у країні справді народну владу — владу Рад, закликав покінчити з імперіалістичною війною, оголосивши її «найбільшим злочиним проти людства» (Ленін В. І. Повне збір. тв., т.3 5, с. 14).

Підтвердилося пророцтво К. Маркса про те, що «на протилежність старому суспільству з його економічними злиднями і політичним безумством народжується нове суспільство, міжнародним принципом якого буде — *мир*, бо у кожного народу буде один і той самий володар — *праця*!» (Маркс К., Енгельс Ф. Тв., т. 17, с. 7).

Підтвердилася також справедливість ленінських слів про те, що «поза соціалізмом нема порятунку людству від воєн, від голоду, від загибелі ще мільйонів і мільйонів людей» (Ленін В. І. Повне збір. тв., т. 31, с. 126), що «тільки соціальна революція пролетаріату відкриває шлях до миру і свободи націй» (т. 26, с. 267).

Важливим етапом у здійсненні соціалістичної революції стало встановлення Радянської влади на українських землях, які були складовою частиною Російської держави.

Саме 90 років тому, 24—25 грудня, у революційному пролетарському Харкові відбувся історичний Всеукраїнський з'їзд Рад, який проголосив Україну Республікою Рад.

Цю ювілейну дату ми відзначаємо, щоб ушанувати пам'ять, віддати данину глибокої поваги героям Жовтня, тим, хто здійснив найбільший прорив в історії людства, започаткував нову епоху — переходу від капіталізму до соціалізму. Звернення до історії революції дозволяє нам правильно, з класових, марксистсько-ленінських позицій оцінити події тих років, а також глибше зрозуміти те, що відбувається в нашій країні сьогодні.

У революційному русі кінця ХІХ — початку ХХ століття в Україні, у тому, що прийнято називати українською революцією, чітко виділялися й зливалися два потужні потоки:

— боротьба пригноблених мас за соціальне визволення від гніту буржуазії й поміщиків, за утвердження влади трудящих і перебудову життя на справедливих, соціалістичних засадах;

— боротьба українського народу за національне визволення і здобуття своєї державності, за подолання наслідків багаторічного гноблення російським царизмом, колоніальної політики австро-угорського й польського режимів.

Це дуже важливо враховувати тому, що фальсифікатори історії, насамперед з табору войовничих націонал-шовіністів, нав'язували раніше і нав'язують тепер уявлення про українську революцію лише як про рух «прогресивних» суспільно-політичних сил в Україні за розв'язання національного питання — здобуття незалежності й розрив з Росією. Ними поширюються різні міфи, зокрема, теза про «безкласовість», «безбуржуазність» української нації, відсутність у зв'язку з цим тут гострих класових конфліктів, про те, що соціалістичний лад і Радянська влада були, нібито, нав'язані Україні ззовні.

Усе це не має нічого спільного з дійсністю. Україна на початку ХХ століття за рівнем концентрації виробництва в основних галузях промисловості посідала провідні місця серед промислових районів Росії й була ареною гострої класової боротьби.

Загальна кількість робітників в Україні становила в 1917 році 3,6 млн. осіб, із них близько 900 тис. були зайняті в промисловості, 120 тис. — на транспорті, 600 тис. — у будівництві. Для того часу це досить серйозні цифри.

На частку України припадало 78% загальноросійського видобутку вугілля, 69% — виплавки чавуну, 58% — виробництва прокату, 20% — продукції машинобудування, 60% — цукру-рафінаду.

Ще наприкінці ХІХ століття почали виникати великі монополістичні об'єднання (синдикат цукровиробників — у 1897 році), а на початку ХХ століття з'явилися такі великі об'єднання, як «Продамет», «Продвугілля», «Продруда».

У дореволюційній Україні були досить сильними позиції західного іноземного капіталу. Йому належали 30% доменних печей, 80% рудників Кривбасу, 70% підприємств з видобутку вугілля й марганцю, 90% коксохімічних підприємств, близько 80% заводів машинобудування.

Специфікою України було те, що в структурі її населення більш висока, ніж у цілому по Росії, питома вага належала селянству. До того ж у деяких регіонах, особливо в районах то-



варного зернового господарства, численними і сильними були куркульські господарства. Їх зміцненню сприяла столипінська реформа, полегшивши скупку землі куркулями в малозабезпечених верств селянства. У 1917 році в куркульських господарствах вироблялося близько половини товарного хліба. Український куркуль був, за висловом В. І. Леніна, «господаром... села» (т.3, с.163).

І в промислових центрах, і на селі наростало невдоволення трудящих своїм безправним становищем, жорстокою експлуатацією й безпросвітністю, свавіллям капіталістів та поміщиків, глитаїв-куркулів, визрівала класова свідомість пролетарів міста й села.

Це яскраво, правдиво відобразило у своїх творах видатні представники української літератури: Тарас Шевченко, Павло Грабовський, Леся Українка, Іван Франко («Борислав сміється», «Boa constrictor»), Михайло Коцюбинський («Fata Morgana», «Коні не винні»), Панас Мирний («Хіба ревуть воли, як ясла повні»), Іван Нечуй-Левицький («Микола Джеря», «Бурлачка»), Марко Кропивницький («Глитай, або ж Павук», «Доки сонце зійде, роса очі вищепить»), Іван Тобілевич (Карпенко-Карий) («Наймичка», «Хазяїн», «Сто тисяч», «Мартин Боруля»), Михайло Старицький («Не судилося»), Ольга Кобилянська («Земля»), Василь Стефаник («Камінний хрест») та інші.

Цими письменниками талановито показано життя й побут українського народу в умовах буржуазно-поміщицького ладу, процеси пролетаризації села, мерзотні капіталістичного хижацтва, цинізм політичного дворушництва фальшивих «друзів народу», які догідливо прислужували експлуататорам.

На жаль, з названими творами практично не знайома нинішня молодь. Вони практично не видаються, не вивчаються в школі, по суті, замовчуються тими, хто хотів би зобразити дореволюційну Україну мало не якимось «ідилічним раєм», де панували мир і благодать.

Подвижницька діяльність революційних демократів — літераторів, учених, діячів мистецтва й культури — відіграла величезну роль у підвищенні свідомості пригноблених мас, наданні їхнім активним протестним настроєм організованого характеру. Водночас на стан українського суспільства великий вплив справляли буржуазна ідеологія, індивідуалістська, користюлюбна психологія куркульства, яке було базою дрібнобуржуазних націоналістичних партій, опорою всіх виникаючих тут контрреволюційних маріонеткових «урядів» (Центральної Ради, Гетьманату, Директорії), розгулу політичного бандитизму, що лютував в Україні після жовтня 1917 року ще кілька років, включаючи 1921 рік. Вплив куркульства давався взнаки й у наступні роки, особливо в період колективізації та голодні 1932—1933 роки. Треба було багато часу, щоб подолати те, що В. І. Ленін називав «гігантською дрібнобуржуазною хвилею, яка захлснула все після Лютого 1917 року».

Лідери Центральної Ради («соціалісти» М. Грушевський, В. Винниченко та ін.) приховали від громадськості наявну в Маніфесті декларацію радянського уряду про беззастережне визнання права українського народу на утворення самостійної держави

Саме цим насамперед пояснювалося те, що розгорнутий після Лютневої буржуазної революції рух за національне визволення в Україні виявився під сильним впливом буржуазно-націоналістичних партій і націоналістично налаштованих лідерів. Вони порівняно легко знайшли дорогу до значної частини національної інтелігенції, що створювало додаткові можливості для одурманення отрутою буржуазного націоналізму непростарських (та й пролетарських) мас.

З допомогою демагогії їм вдалося вивести обманути маси трудящих на шлях боротьби за чужі їм інтереси національної буржуазії й поміщиків, перекручувати й наповнювати сепаратистським, антирадянським і антиросійським змістом такі прогресивні гасла національно-визвольного руху, як ліквідація національного гніту, вільний розвиток національної культури, створення національної державності.

Сприяла цьому й політика Тимчасового уряду Росії, який ні на крок не відступав від великодержавно-шовіністичної політики царизму. Радянський уряд, вірний принципам ленінської національної політики, положенням Декрету про мир, визнанню права націй

на самовизначення, аж до відокремлення, враховував реальну обстановку в Україні.

В. І. Ленін розумів, що тільки «при єдиній дії пролетарів великоруських і українських вільна Україна можлива, без такої єдності про неї не може бути й мови» (т. 24, с. 125). І весь хід історичного розвитку, включаючи нинішній період, підтверджує вірність ленінської ідеї спільності корінних класових інтересів робітників України й Росії. Водночас, закликаючи українських робітників до інтернаціональної єдності з російським пролетаріатом, до спільної боротьби проти царизму, В. І. Ленін, більшовики вели послідовну боротьбу проти великодержавного шовінізму, проти українських та інших буржуазних націоналістів, твердо відстоювали право українського народу на вільний розвиток і державний суверенітет.

Доречно у зв'язку з цим нагадати про такий епізод. Коли царські власті заборонили проведення будь-яких зборів, вечорів, інших заходів у зв'язку з відзначенням у 1914 році 100-річчя від дня народження Т. Шевченка, газета «Правда» виступила зі статтями, в яких затаврувала ганьбою царизм і закликала трудящих до протесту проти заборони вшановування пам'яті поета.

На заклик більшовиків демонстрації, політичні, інші виступи проти національної політики царизму відбулися в Києві, Харкові, Катеринославській, Полтавській, Херсонській, Волинській губерніях.

В. І. Ленін пильно стежив за політичними процесами, що відбувалися в Україні, з розумінням ставився до національних почуттів українського народу, до його прагнення утвердити свою державність. Відповідаючи на обвинувачення в «надмірному «випинанні» національного питання в Україні», він висловив кілька принципів міркувань, які зберігають свою актуальність і сьогодні. Дозвольте нагадати деякі з них.

«...Ігнорувати значення національного питання на Україні... — підкреслював Володимир Ілліч, — значить робити глибоку і небезпечну помилку... І, як інтернаціоналісти, ми повинні, по-перше, особливо енергійно боротися проти залишків... великоруського імпералізму і шовінізму у «російських» комуністів; по-друге, ми повинні саме в національному питанні... іти на поступки» (т. 40, с. 18);

«Нас антрохи не може здивувати — і не повинна лякати — навіть така перспектива, що українські робітники й селяни перепробують різні системи і протягом, скажемо, кількох років випробують на практиці і злиття із РСФФР, і відділення від неї в окрему самостійну УРСР, і різні форми їх тісного союзу, і т. д., і т. ін.» (т. 40, с. 19);

«Ми хочемо добровільного союзу націй, — такого союзу, який не допускав би ніякого насильства однієї нації над одною, — такого союзу, який ґрунтувався б на цілковитому довірі, на ясному усвідомленні братерської єдності, на цілком добровільній згоді. Такий союз не можна здійснити відразу, до нього треба допрацюватися надзвичайно терпеливо й обережно, щоб не зіпсувати справу, щоб не викликати недовіри, щоб дати жити недовір'я, залишене віками гніту поміщиків і капіталістів, приватної власності і ворожнечі за її поділи й переділи» (т. 40, с. 41).

Партія, радянський уряд послідовно дотримувалися цієї лінії. Варто нагадати історичні факти. Відразу після жовтневих подій у Петрограді Центральної Рада, яка оголосила себе «верховним органом влади» в Україні, по суті, дезорганізувала загальний фронт, почала роззброювати радянські полки й Червону гвардію в Україні, відмовилася пропускати через територію України радянські війська для боротьби з контрреволюційними бандами Калєдіна, які осіли на Дону.

У зв'язку з цим 4 грудня 1917 року було передано «Маніфест до українського народу з ультимативними вимогами до Української Ради», в якому Раднарком, звертаючись до українського народу, урочисто заявив: «...Ми, Рада Народних Комісарів, визнаємо народну Українську республіку, її право зовсім відокремитися від Росії або вступити в договір з Російською республікою про федеративні і тому подібні взаємовідносини між ними. Все, що стосується національних прав і національної незалежності українського народу, ми, Рада Народних Комісарів, визнаємо зараз же, без обмежень і безумовно» (т. 35, с. 137).

Одночасно Раднарком обвинуватив Центральну Раду в тому, що, «прикриваючись національними фразами, вона веде двозначну буржуазну політику, яка давно вже виражається в невизнанні Радою Рад і Радянської влади на Україні...» (там же, с. 138). Ця двозначна політика, говорилося далі в Маніфесті, позбавляє нас можливості визнати Рад у повноважного виразника трудящих і експлуатованих мас Української республіки. Раднарком заявив також, що «вважатиме Раду в стані відкритої війни проти Радянської влади в Росії і на Україні» (там же, с. 139), якщо протягом 48 годин Рада не заявить, що зобов'язується припинити спроби дезорганізації загального фронту, сприятиме революційним військам у боротьбі з Калєдіним.

Лідери Центральної Ради («соціалісти» М. Грушевський, В. Винниченко та ін.) приховали від громадськості наявну в Маніфесті декларацію радянського уряду про беззастережне визнання права українського народу на утворення самостійної держави. Навколо абсолютного справедливого вимог до Ради було зчинено провокаційний галас, у суспільство запущено

дезінформацію про те, що радянські війська нібито повели наступ на Україну.

Це спровокувало істеричну реакцію буржуазних націоналістів, і вони фактично зірвали роботу Всеукраїнського з'їзду Рад, що зібрався в Києві. В обстановці, що склалася, 127 делегатів з'їзду, які представляли 49 рад різних регіонів України, змушені були перебрисати в пролетарський Харків, де й відбувся історичний Перший Всеукраїнський з'їзд Рад.

З'їзд урочисто заявив, що «влада на території Української республіки відтепер належить лише Радам робітничих, солдатських і селянських депутатів... і Україна оголошується Республікою Рад робітничих, солдатських і селянських депутатів».

У постанові з'їзду було також зазначено, що «Центральна Рада не може бути визнана урядом робітників і бідніших селян України». Було прийнято рішення «встановити між робітничо-селянським Урядом Російської Федерації... і робітничо-селянським Урядом України повну узгодженість у цілях і діях, необхідну в інтересах робітників і селян всіх народів Російської Федерації». З цією метою Українська республіка була проголошена «федеративною частиною Російської республіки».

Гадаю, є підстави стверджувати: туди, у ті часи, йдуть корінними якості нинішніх українських правителів з їхнім дворушництвом, оскаженілою русофобією, плазуванням перед Заходом, презирством до власного народу

В. І. Ленін розцінив такий розвиток подій як свідчення «нового групування класових сил, що відбувається в процесі боротьби між буржуазним націоналізмом Української ради... і Радянською владою» (т. 35, с. 158). У цій боротьбі, яка тривала ще більше трьох років, ленінський Маніфест, а також Декрети про мир, про землю, прийняті Другим Всеросійським з'їздом Рад, стали для українських більшовиків програмними документами, керуючись якими, вони змогли перекопати й привернути на свій бік переважну більшість українського народу, змінити докорінно співвідношення класових сил на користь соціалістичної революції й соціалістичного будівництва.

Виважена, реалістична, пройнята повагою до українського народу, його прав, сподівань і волі політика більшовицької партії привела до того, що український народ став на бік Радянської влади, утворив свою суверенну державу, добровільно вступив у союзницькі відносини з Радянською Росією — Договір про військовий і господарський союз між Українською РСР і РРФСР було підписано в грудні 1920 року.

А в грудні 1922 року Українська РСР разом із РРФСР, Білоруською РСР і Закавказькою Федерацією стали засновниками Союзу Радянських Соціалістичних Республік, побудованому на ленінських принципах: усі радянські союзні республіки були рівноправними, добровільно об'єднаними суб'єктами Союзної держави із збереженням за ними права вільного виходу із Союзу. Такими є факти.

Хотів би наголосити на тому, що в ті роки, коли трудящі України при підтримці робітників Росії вели нелегку боротьбу за соціальне й національне визволення, особливо проявилися такі одіозні риси українських буржуазно-націоналістичних діячів, як нещирість і продажність, дворушництво, нетерпимість до всього російського і руського й одночас готовність догідливо служити іншим зарубіжним хазяям. Гадаю, є підстави стверджувати: туди, у ті часи, йдуть корінними якості нинішніх українських правителів з їхнім дворушництвом, оскаженілою русофобією, плазуванням перед Заходом, презирством до власного народу.

Це можна бачити на багатьох конкретних фактах.

У лютому 1918 року представниками Центральної Ради на переговорах у Брест-Литовську потай від делегації Радянської Росії було підписано договір з делегацією Четверного Союзу (Німеччина, Австро-Угорщина, Болгарія й Туреччина). Це було не тільки зрадницьким ударом у спину Радянській Росії, для якої переговори в Брест-Литовську завершилися через позицію представників Центральної Ради й безвідповідальну поведінку Л. Троцького укладенням грабінницького, «похабного», за висловом В. І. Леніна, миру, а й прямою зрадою національних інтересів України та її народу.

За договором Центральної Рада дала згоду на введення в ще не захоплені області України австро-німецьких військ (24 піхотні і 4 кавалерійські дивізії), зобов'язалася вивезти до 1 липня 1918 року в Німеччину 1 млн. тонн зерна й поставляти надалі «надлишки» сільськогосподарських продуктів — як «компенсацію за визволення від більшовизму». Тим самим тодішні українські правителі фактично легалізували окупацію України австро-німецькими військами, дали згоду на пограбування її продовольчих і сировинних ресурсів, терористичне придушення визвольного руху трудящих. Західним партнерам було відомо, що вони укладають договір з політичним трупом: напередодні підписання договору Центральному Раді було вже вигнано з Києва, у місті встановилася Радянська влада. Держави-окупанти дали Центральній Раді можливість повернутися в Україну на правах маріонеткового уряду.

Щоправда, невдовзі німецькі окупанти самі

6 Тодішні українські правителі фактично легалізували окупацію України австро-німецькими військами

і українська державність

розігнали Центральну Раду, зробивши це в принизливій формі. Центральна Рада була замінена відвертою буржуазно-поміщицькою диктатурою Гетьманату монархічного штибу на чолі з новою маріонеткою П. Скоропадським, котрий також довго не протримався й поступився місцем так званій Директорії, про яку говорили: «У вагоні Директорія, під вагоном — територія». Саме на таку територію поширювалася її влада.

Мимоволі напрошуються аналогії. Подібно до того, як уявна влада Центральної Ради й Гетьманату трималася на багнетах австро-німецькими окупантів, в обозі гітлерівських окупантів прибули в Україну в 1941 році їхні націоналістичні пособники — стецьки, шухевичі та інші, яких теперішній ющенківський режим зводить у ранг «героїв» України.

Подібно до того, як у 1918 році німці безцеремонно розганяли Центральну Раду, так і гітлерівці могли посадити у в'язницю українських націоналістів, якщо вони, на думку нових хазяїв, «дуже заривалися».

Безпосередньо перед підписанням договору у Брест-Литовську й окупацією України австро-німецькими військами Центральна Рада, яка завершувала своє існування, прийняла так званий Четвертий Універсал, яким Україна проголошувалася незалежною державою. А в 1991 році тодішні керівники України (Л. Кравчук, І. Плюш) усе робили, щоб зірвати підписання нового Союзного договору й розв'язали Союзу державу. Л. Кравчук разом з іншими «біловезькими зубрами» (Б. Єльциним і С. Шушкевичем) оголосили про «припинення існування СРСР як геополітичної реальності». При цьому Л. Кравчук послався на результати Всеукраїнського референдуму 1 грудня 1991 року.

Підписавши Угоду про створення «Співдружності Незалежних Держав» (замість злочинно зруйнованого Радянського Союзу), українські керівники, як з'ясувалося, і не думали її виконувати: вони фактично торпедували виконання Угоди й прирекли Співдружність на повільне вгасання.

Країні нав'язано курс на так звану інтеграцію в європейські та євроатлантичні структури, вступ до НАТО. А це реально загрожуює закріпленням України як маріонетки США й верховодів Альянсу, перетворенням її якщо не на ворожу Росії, то у будь-якому разі на недружню їй державу з усіма наслідками, що звідси випливають.

В. Ющенко твердить про «вічне стратегічне партнерство» з Росією. Але за два з лишком роки не проведено жодного засідання Комісії Ющенко — Путін, а між президентами держав — «стратегічних партнерів» за останній рік не відбулося, по суті, жодної серйозної зустрічі. А тим часом українсько-російські відносини внаслідок такої позиції української влади погіршуються — на шкоду насамперед інтересам нашого народу.

Складається враження, що В. Ющенко та його націоналістичне охвістя свідомо провокують — одну за одною — акції, які підривають основу не те що для довірчих, а просто для нормальних відносин між сусідніми державами. Чи не про це свідчить указ Ющенка про відзначення 300-річчя зради гетьмана І. Мазепи й укладення українсько-шведського договору, спрямованого проти Росії?

Тимчасові правителі, які приходили у владу, завжди торгували Україною оптом і вроздріб. Прагнучи втриматися при владі, вступали в зговір то з німцями, то з французами, то з поляками, а то ще з кимось, хто більше заплатить

Сьогодні В. Ющенко піднімає на щит С. Петлюру як «національного героя» України. Але ж цей «герой» підписав у квітні 1920 року у Варшаві так звану Політичну конвенцію між Польщею й УНР. Відповідно до цього документа, який мав таємний характер, Польща «визнала Директорію незалежної Української Республіки на чолі з Головним отаманом С. Петлюрою як верховну владу в УНР». А за це Петлюра віддав Півсудському всю Західну Україну з Львовом, але тільки в'їхати на півтора місяця до Києва в обозі польської армії...

Уроки тих буремних років дуже повчальні. Ігнорувати їх було б серйозною помилкою. Тим більше що нинішні можновладці України поведуться як духовні спадкоємці буржуазно-націоналістичних лідерів 1917—1920 років. А це загрожуює втраатою Україною її реального суверенітету і незалежності.

Донести до народу історичну правду, показати всю небезпеку політичного курсу, який здійснюється нинішнім антинародним компрадорським режимом, — найважливіше наше завдання.

Перемога ідей Жовтневої революції — шлях до прогресу і процвітання

Перемога ідей Жовтневої революції, утвердження Радянської влади, входження України — на рівних правах з іншими республіками — у Союз Радянських Соціалістичних Республік у грудні 1922 року, розгорнуте соціалістичне будівництво відкрили нашому народові шлях до прогресу й процвітання. Нелегким був цей шлях, нашому народові довелося пережити чимало страждань і зазнати великих жертв.

Саме в сім'ї братніх народів Радянської країни, завдяки Радянській владі, під керівництвом

Комуністичної партії український народ реалізував свої історичні сподівання:

- Україна здобула свою державність;
- у її історичних межах були возз'єднані споконвічні землі;
- за найважливішими показниками індустріального та сільськогосподарського розвитку Україна вийшла на передові позиції в Європі;
- досягнення українських учених у багатьох сферах науки, розквіт самобутньої культури нашого народу прославили Україну у світі;
- Українська РСР стала однією із засновниць і авторитетних членів Організації Об'єднаних Націй.

Встановлення Радянської влади, утворення й розвиток Української РСР соціалістичним шляхом дозволило Україні здобути всі якості сучасної високорозвинутої нації.

У складі Союзу РСР Україна одержала простір для утвердження й розвитку національної державності й міжнародної суб'єктності.

У країні були сформовані економічні, організаційні й інфраструктурні передумови для становлення потужного народногогосподарського комплексу, подолання економічної відсталості й вирівнювання регіональних відмінностей.

Докорінно змінилася соціально-класова структура суспільства. Замість станів розділеного соціуму склалася структура, характерна для індустріального суспільства в складі промислового висококваліфікованого робітничого класу, сільськогосподарських працівників, орієнтованих на інтенсивні методи праці, сучасний інженерно-технічний клас, потужні загони вчених, діячів мистецтва, працівників культури.

Здійснено масштабний прорив у сфері освіти. Радянська система освіти була кращою у світі, для багатьох, у тому числі передових країн, слугувала прикладом для наслідування.

Неоціненне значення мало утвердження колективістських засад суспільного життя, інтернаціоналістських переконань, гуманістичної моралі.

Нарешті, розвитком у єдиних державно-територіальних рамках були створені унікальні умови для змицнення національної єдності, культурного відродження, збереження національної ідентичності.

Що можуть протиставити цьому нинішній «національно свідомі» верховоди України, які своєю бездарною політикою розвалили вітчизняну економіку, довели до зuboжіння десятки мільйонів людей, завдали важких ударів по українській науці, розколюють країну? А те, що в мирний час, коли не було посух, природних катаклізмів, масових епідемій, населення України зменшилося на 6 мільйонів чоловік, а 5—7 мільйонів змушені шукати засоби до існування через принизливе становище «гастарбайтерів» в інших країнах, — чи це не геноцид власного народу?

Тимчасові правителі, які приходили у владу, завжди торгували Україною оптом і вроздріб. Прагнучи втриматися при владі, вступали в зговір то з німцями, то з французами, то з поляками, а то ще з кимось, хто більше заплатить

Хіба не зрозуміло для будь-якої, хоч трохи грамотної людини, що якби не було Жовтневої революції, Радянської влади, великої Союзної держави, яка вистояла в протиборотві з ударним загоном світового імперіалізму — фашизмом, Україна залишалася б Малоросією у межах двох-трьох імперських генерал-губернаторств, а мільйони українців Галичини, Волині, Буковини, Подунав'я, Закарпаття залишалися б людьми другого сорту в інших державах? І про це необхідно нагадати нашим співвітчизникам.

Сьогодні дедалі більше людей замислюються над тим, що вони втратили після антисоціалістичного перевороту й реставрації капіталізму в нашій країні у 1991 році, як вийти з того становища, в якому опинилася Україна в результаті 17-річного панування кримінально-олігархічного компрадорського капіталу та його націонал-шовіністичних пособників.

Зрошування бізнесу й влади, кримінальна приватизація, монополізація великим капіталом більшості секторів національної економіки, безпрецедентна концентрація виробничих і фінансових активів у руках обмеженої кількості олігархічних груп поставили переважно більшість громадян у становище повної відчуженості від власності на засоби виробництва й доходів від їх використання, призвели до надзвичайного майнового розшарування в суспільстві, украл небезпечного поглиблення прірви між багатими і бідними.

Як повідомлялося в пресі, статки ста найбагатших сімей в Україні обчислюються величезною сумою — 70 млрд. доларів, що дорівнює приблизно половині валового внутрішнього продукту, виробленого в 2007 році. Відбувається радикальна зміна характеру експлуатації.

Відходить у минуле банальна недоплата за виконувану роботу. Інфляція й фінансові спекуляції, кабальне кредитування й обман акціонерів, маніпуляції з цінами в умовах безконтрольної монополізації, зниження якості товарів, «економія» на екологічній і технічній безпеці — так сьогодні капіталісти «відшкодовують» витра-

ти на робочу силу. Одне слово, грабують і працюючих, і непрацюючих — усе суспільство.

Це необхідно враховувати у практичній роботі з організації мас на боротьбу з антинародним, експлуататорським режимом. Особливого значення в цих умовах набуває роз'яснення людям безпеки популістської демагогії. Будьмо відвертими: багато хто ще вірить «солодкоголосим сиренам», їхнім безвідповідальним обіцянкам відділити бізнес від влади, поліпшити умови життя, повернути за два роки трудові заощадження (навіть не заїкаючись при цьому про необхідність справедливої індексації вкладів).

Допомогти людям прозорити, залучити до активної боротьби за повернення влади трудящим — невідкладне завдання. Нашим бойовим гаслом має бути повернення втрачених соціальних і політичних завоювань Жовтневої революції — гарантованих прав на працю й на відпочинок, на забезпечену старість і гідне соціальне забезпечення, на безплатні освіту й охорону здоров'я, на реальну участь у вирішенні корінних питань життя держави й суспільства, відновлення соціальної справедливості.

Цьому підпорядковано діяльність нашої фракції у Верховній Раді. Ми розуміємо всю міру відповідальності, що лягає на Комуністичну партію — єдину ліву силу, представлену нині у парламенті. Нами підготовлено комплекс законопроектів, спрямованих на забезпечення надійного захисту конституційних прав і законних інтересів трудящих. Цьому завданню підпорядковано і наш проект нової редакції Конституції України.

Ситуація, в якій опинилася країна, — триваюча криза, катастрофічне погіршення життя більшості народу, безпрецедентна корумпованість владних структур, грубі порушення Конституції, законів держави, прав і свобод громадян, неефективність існуючої системи влади, зростаюча загроза фашизації державного життя, встановлення націоналістичної диктатури, — настійно вимагає спільних, узгоджених дій сил, які не сприймають нинішній кримінально-олігархічний режим і ширю сповідують ідеї соціальної справедливості й справжнього народовладдя.

Нагальною потребою стають узгоджені дії лівих та лівоцентристських сил як громадського об'єднання прихильників ідеї соціальної справедливості. Таке об'єднання могло б ґрунтуватися, на нашу думку, на таких засадах:

— спільність мети — на першому етапі завдати поразки антинародному режиму й привести до влади коаліцію лівих та лівоцентристських сил для переходу до глибокого реформування суспільства на засадах соціальної справедливості;

— організаційна самостійність і рівність прав політичних партій і громадських організацій, які об'єдналися у Форум лівих та лівоцентристських сил;

— узгодження позицій і тактики з питань, з яких погляди суб'єктів Форуму збігаються.

Наша партія активно сприятиме такому об'єднанню.

Боротьба за відродження ідей і справи Великого Жовтня

Основоположники наукового соціалізму передбачали, що шлях до соціалізму буде непростим і нелегким. «Революція може складатися і, мабуть, складатиметься, — говорив Володимир Ілліч, — з довготривалих бить, з кількох періодів натиску, з проміжками контрреволюційних судорог буржуазного ладу» (т. 27, с. 53).

Життя дало серйозний урок, підтвердивши вірність ленінського застереження про те, що «Після перемоги революції над контрреволюцією, контрреволюція не зникне, а, навпаки, неминуче почне нову, ще запеклішу боротьбу» (т. 11, с. 26). На жаль, післясталинське керівництво КПРС і Радянської держави не прислухалося до застережень вождя.

Але тимчасова поразка соціалізму в СРСР та в ряді інших держав не зупинила поступу людства до справедливого ладу — соціалізму. Ідеї, з якими перемогла Велика Жовтнева соціалістична революція, принесли видатні досягнення народам Китайської Народної Республіки, Соціалістичної Республіки В'єтнам. Ці ідеї надихають громадян Республіки Куба, Кореїської Народно-Демократичної Республіки на опір диктату американського імперіалізму, на героїчну працю для зміцнення своїх країн, на втілення в життя принципів соціалізму.

У нас попереду нелегка боротьба за відродження ідей і справи Великого Жовтня в нашій країні. Проти нас ополчилися всі темні сили реакції. Найагресивніші з них, підтримувані ющенківським режимом, вимагають заборонити Компартію, влаштувати над нею суд, знести всі пам'ятники радянської епохи.

Особливу небезпеку становить те, про що говорив В. І. Ленін: «Контрреволюційні періоди знаменуються, як іншим, поширенням контрреволюційних ідей не тільки в грубій і прямій формі, але також більш тонкій, саме у вигляді зростання обивальського настрою серед революційних партій» (т. 14, с. 39). А це породжує в багатьох песимізм, приреченість, пасивність.

Визначаючи стратегію й тактику комуністів на сучасному етапі, ми виходимо з кількох клю-

зових характеристик сучасного українського суспільства й держави.

По-перше, в Україні за роки незалежності остаточно оформилася модель олігархічного капіталізму. Як показали останні дострокові парламентські вибори, саме він сформував систему керованої демократії. Групи великого капіталу, котрі вступили в змову, встановили технологічний і маніпулятивний контроль над формуванням громадської думки й народним волевиявленням. Ця система спрацьовує тому, що населення проявляє пасивність і політично дезорієнтоване.

Посилення контролю з боку суспільства й широка участь громадян у процесі прийняття важливих державних рішень зроблять неможливою політичну корупцію

По-друге, відбулися істотні зміни в класовій структурі українського суспільства й структурі соціальних відносин.

По-третє, необхідно також враховувати зміни характеру експлуатації. Сучасні форми експлуатації не тільки дозволяють грабувати трудящих, а й дають можливість грабіжникові «замести сліди». Ховаючись за спинами підставних осіб і «фірмочок», олігархат уникає відповідальності за зuboжіння населення. Освоївши популістську риторіку, він уже сприймається населенням як потенційний рятівник від соціальної несправедливості.

Відновити зв'язок із соціальною базою комуністичного руху ми зможемо, тільки вирвавши трудові класи з «липких обіймів» маніпуляторів свідомістю. У цьому плані важливим завданням для КПУ є посилення позицій серед індустріальних робітників, міського пролетаріату. Для цього партійний актив на місцях повинен активно включатися в життя трудових колективів.

По-четверте, завдання комуністів — допомогти населенню сповна використати свої соціальні й політичні права. І робити це постійно, а не делегувати олігархату можливість розпоряджатися своєю долею й загальнонародним надбанням.

На сьогодні комуністи — єдині послідовні прихильники розвитку представницької демократії. Це стосується не тільки скасування поста президента й посилення ролі Верховної Ради. Комуністи виступають за розвиток усіх форм самоврядування, широке застосування практики референдумів і плебісцитів, удосконалення механізму формування представницьких органів влади.

Ми також виступаємо за відновлення інститутів народного контролю. Посилення контролю з боку суспільства й широка участь громадян у процесі прийняття важливих державних рішень зроблять неможливою політичну корупцію. Тільки в цьому разі нам вдасться зламати режим «демократії для обраних» і забезпечити захист інтересів усіх соціальних верств і груп населення. Трудові класи становлять 90% українських громадян, і їхні права та інтереси повинні бути враховані й захищені.

Вважаємо, що основною умовою реалізації програми широких політичних і соціально-економічних перетворень може стати тільки перемога лівоцентристських сил на парламентських виборах і формування лівоцентристської парламентсько-урядової коаліції. І це завдання можливо вирішити вже під час наступних виборів.

Звичайно, розуміємо всю повноту відповідальності, що лягає на нас сьогодні. Як і раніше, комуністи робитимуть усе від них залежне, щоб на парламентському рівні захищати інтереси людей праці. Однак ми вважаємо, що тільки об'єднані ліві сили зможуть максимально ефективно протистояти гегемонії великого капіталу.

Це завдання має як внутрішній, так і зовнішній вимір.

У національному масштабі ми будемо працювати над створенням Лівого фронту — громадського руху, який стане організаційною основою узгоджених дій громадських та політичних організацій соціалістичної орієнтації.

При цьому не ставимо завдання об'єднати в рамках Лівого фронту керівництво лівих партій. Цей громадський рух повинен заявити про себе не як нова політична організація, а як опозиція дією, у вигляді спільних масових акцій протесту трудящих проти політики олігархічної влади.

Усвідомлюємо небезпеку штучного замикання в національних рамках. Правління олігархічних кланів в Україні підтримується всім глобальним капіталістичним світом. За таких умов ізольованість лівого руху стає прелюдією до поразки. Щоб перемогти, комуністи України повинні зайняти гідне місце в складі оновленого глобального соціального руху.

Здобуваючи уроки з пройденого шляху, аналізуючи причини поразок, важливо пам'ятати, що справа Великого Жовтня, справа соціалізму, за які віддали свої життя наші героїчні попередники, нездоланні. Ідеї Жовтневої революції переможуть!

Петро СИМОНЕНКО,
перший секретар ЦК Компартії України,
голова фракції КПУ
у Верховній Раді України.

Друкується в рахунок квоти фракції КПУ у Верховній Раді.



«Чужорідні будівлі, споруджені всупереч громадській думці, всупереч архітектурній логіці, не повинні стояти в місті. Чимало будівельних чи білябудівельних проблем в Одесі породжено порушеннями генерального плану через те, що він безнадійно застарів. Новий генплан уже представлено на обговорення громадськості», — повідомив одеський міський голова Едуард ГУРВІЦ

Перспективи керченських корабелів

Унікальний гігантський сухован-таж-контейнеровоз спустили зі стапелів Керченського суднобудівного заводу «Затока». Судно спорудили на замовлення голландської компанії «Дамен Шіпярд».

Нинішнього року це вже третій корабель, збудований тут. Адміністрація «Затоки» каже: підписано низку крупних контрактів, завод забезпечено значною кількістю замовлень до 2010 року, а розширення виробництва та напружений графік робіт уже нині потребують прийняття на роботу щонайменше ще тисячі корабелів.

Сьогодні завод повністю орієнтовано на експорт: за договорами з різними компаніями за три роки з його стапелів має зійти 18 суден. Нещодавно «Затока» й один із провідних світових розробників та будівників суден для нафтогазового бізнесу — норвезька «Улстейн» задекларували довгострокову програму партнерства у сфері спорудження суден для обслуговування нафтогазового сектору. За два роки в модернізацію заводу буде вкладено 16 млн. грн.

За останні три роки керченським корабелам вдалося вирватися із кризи. Торік «Затока» вперше заробила прибуток — відтак постійно збільшує зарплату, створює нові робочі місця, відкриває нові перспективи. Лише торік її трудівники дали до місцевого бюджету 4,8 млн. грн. На них будуються нові газопроводи, реконструюється інфраструктура Керчі. В 2007—2008 роках портфель замовлень збільшився втричі. Є впевненість, що завод уже невдовзі стане провідним підприємством суднобудівної індустрії України, відновить втрачені в 1990-х роках позиції.

Адже «Затока» 65 років успішно працює на ринку суднобудування та судноремонту. За період з 1945 по 1980 рік тут спорудили майже 600 суден, зокрема, створили серію танкерів типу «Крим». З 1980 по 1996 рік завод будував серію середньотоннажних танкерів типу «Панамакс». В 1988 році на підприємстві створено перше у світі гігантське криголамно-транспортне судно з атомною енергетичною установкою — ліхтеровоз-контейнеровоз «Севморпуть». Завод також відомий як будівельник військових фрегатів. Саме тут створили флагман Військово-Морських Сил України — великий протичовновий корабель «Гетьман Сагайдачний». Після періоду труднощів, пов'язаних із загальною економічною ситуацією в країні, нині підприємство впевнено здійснюється на ноги. Завод розробив і реалізує різні програми спорудження морських газопроводів та нафтовидобувних установок, суховантажів і контейнеровозів, танкерів-хімовозів та балкерів. Щороку підприємство ремонтує майже 35 суден різного класу, експортує свою якісну продукцію до Англії, Голландії, Греції, Іспанії, Норвегії, Росії, Румунії та інших країн.

Віктор ХОМЕНКО.

На генплан не шкода і мільйона

ЖИТТЯ ВЕЛИКОГО МІСТА

Бюджетом 2007-го року на розроблення генерального плану Одеси було виділено 2 мільйони гривень. Ще 2 мільйони витратили раніше. З урахуванням майбутніх витрат і планованою датою затвердження або незатвердження на сесії міської ради генерального плану його вартість зашкалить за 1 мільйон доларів.

За такі гроші одесити вправі вимагати і вимагають, до речі, від розробників генплану — київського науково-дослідного інституту «Діпроміст» — якісного виконання замовленої роботи.

Генеральний план міста через ситуацію, що склалася, став, по суті, політичним інструментом. Розпорядження про початок розроблення архітектурної конституції Одеси було підписано колишнім міським головою Русланом Боделаном чотири роки тому.

Тодішній головний архітектор міста Маркоз Мурманов заявив, що курс міської влади однозначний — скорочення на 70 відсотків кількості санаторіїв. «На їхньому місці», — заявляв Мурманов, — міська влада будуватиме житло для багатьох для того, щоб на виручені кошти мерія могла б замовляти житло для менш забезпечених людей». Ну, будівництво житла для багатих та знищення санаторіїв і справді розпочалося нечуваними досі темпами. А от спорудження житла для незаможних одеситів так і не розгорнулося.

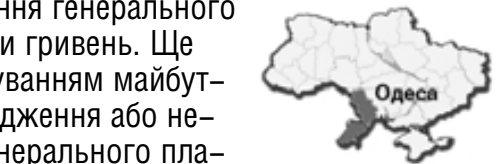
Терміни завершення робіт зі створення генерального плану не раз називалися — це були 2006-й, 2007-й роки. Але найреальнішим, імовірно, стане вже 2008-й.

Сьогодні, мабуть, ніхто не сумнівається, що без генерального плану Одеса вже не може розвиватися. Рік, два — і відсутність генплану може призвести до остаточної втрати архітектурного, планувального обличчя міста.

Перший автор одеського генплану військовий інженер майор Франц Де Волан в архітектурних тонкощах не був дуже досвідченим, але чітко знав: треба зробити так, щоб мешканцям юної Одеси було комфортно жити, зручно вирішувати свої проблеми, не мати проблем у пересуваннях.

На першому генеральному плані було закладено дві прямокутні мережі вулиць і кварталів, що сполучалися під кутом у 45 градусів. У прямокутний каркас вулиць було вписано існуючі й понині площі — Соборну, Старобазарну, а також позначено місце Біржової площі. До речі, цікава деталь — у першому генеральному плані передбачалося розселення мешканців за національною ознакою навколо культових споруд: православних храмів, католицьких костелів, іудейських синагог.

Кожен генеральний план — це, по суті, маленька історична мініатюра Одеси. За генпланом 1930 року, приміром, до меж міста потрапили нинішня Лузанівка, селище Троїцьке, поруч з яким виріс Селек-



ційно-генетичний інститут, Куяльницький і Лузанівський курорти, селища Чубаївка, Дмитрівка, Дерibasівка. У генплані 1966 року, розробленому під керівництвом архітектора Бориса Тандаріна, з'явилися житлові масиви Котовського, Лузанівка, Застава 1, Таїрово.

У 1987 році було розроблено генплан



Одеси до 2005 року. В цьому проекті вперше було застосовано зональний принцип планування міста — виділено 6 планувальних районів зі своїми центрами. Згідно з цим генпланом, розрахункова чисельність населення Одеси мала становити 1 мільйон 300 тисяч осіб.

Презентація на нещодавньому засіданні виконкому Одеської міської ради проекту нового генерального плану міста до 2031 року практично нічого нового для архітекторів не відкрила. А от для чиновників і городян багато які з положень генплану, представленого столичними зодчими, виявилися ледве не революційними.

Чимало пропозицій проектувальників, безумовно, не можуть не радувати одеситів. Ну, наприклад, винесення за межі міста нафтоперевалочного комплексу,

розташованого сьогодні практично поруч із Потьомкінськими сходами. Чи будівництво ландшафтного парку на території полів зрошення. До речі, близько 2 тисяч гектарів землі в Одесі, а це 11 відсотків від її загальної площі, вільні від забудови. А загалом, відповідно до генплану, в місті побудують майже 11 мільйонів квадратних метрів житла. Житлові центри зводитимуть у районі нинішнього залізничного вокзалу і по обидва боки Люстдорфської дороги.

Звичайно, з висоти сьогоднішніх днів ідеї про будівництво двох гілок метро, двох сміттєпереробних заводів, технополіса «Хаджибейський», штучного острова в Одеській затоці видаються утопічними мріями. Не більше. Але хто знає, як розвиватиметься наша Одеса? Які подарунки або удари долі готує нам час? Усі ми порізному ставимося до влади, але абсолютно однаково — до Одеси: ми її любимо. Ну а якщо любимо, то в наших силах зробити все можливе, щоб не з'являлися залізобетонні потвори на Дерibasівській або на морвокзалі — йдеться про готель, що став бльмом на оці міста.

Але говорити про те, що намальовані київськими архітекторами ескізи і представлені розрахунки є істиною в останній інстанції, абсолютно неправильно. Таку істину можуть визначити тільки самі одесити. Європейська ландшафтна конвенція 2000 року, ратифікована Україною, Орхуська конвенція 1998 року, закони України «Про основи містобудування» і «Про планування і забудову територій» передбачають право громадськості на обговорення архітектурно-планувальних рішень, і насамперед, звичайно, генерального плану міста.

Треба сказати, що коли в 2004 році була розроблена концепція генерального плану міста, було проведено, так зване, громадське її обговорення. Воно тоді мало скоріше бутафорський, помпезний характер, ніж було серйозною розмовою одеситів з архітекторами.

Сьогодні проект генерального плану Одеси представлено у виставковому залі «УНІОН» для обговорення громадянами міста.

Особливої активності одесити поки що не виявляють — з проектом архітектурної конституції міста ознайомилися лише приблизно 800 осіб. Пояснення для тих, у кого виникають запитання, дають фахівці Головного управління архітектури і містобудування виконкомом Одеської міської ради, котрі як консультанти присутні у виставковому залі.

Перші враження одеситів від проекту генерального плану міста мають, скажімо так, негативний характер — городянам не до вподоби розширення Французького бульвару, пов'язане зі знищенням дерев, а також зникнення з карти міста найбільшого парку — «Ювілейного», використання екологічно чистої «Траси здоров'я» як транспортної магістралі, забудова житловими будинками прибережної території.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Фото Олега ВЛАДИМИРСЬКОГО.

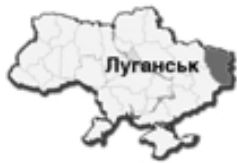
* ЕКОНОМІЧНА ЗЛОЧИННІСТЬ * ЕКОНОМІЧНА ЗЛОЧИННІСТЬ * ЕКОНОМІЧНА ЗЛОЧИННІСТЬ *

Дали по руках розкрадачам

Масштабні розкрадання бюджетних коштів, державного і колективного майна, як відомо, знижують кредитний та інвестиційний рейтинг вітчизняної економіки та уповільнюють темпи її розвитку. Не випадково експерти відносять їх до чинників негативного впливу на рівень економічної безпеки країни.

Як відзначають правоохоронці, увагу організованих злочинних груп сьогодні переважно зосереджено на великих підприємствах, котрі стабільно працюють, мають широкі партнерські зв'язки та надійні ринки реалізації

продукції. Подібних у Луганській області набереться не один десяток. Достатньо назвати такі гіганти, як Алчевський металургійний комбінат, ЗАТ «Северодонецьке об'єднання «Азот», низку вуглевидобувних підпри-



ємств. Розправляє економічні «крила» після приватизації «Луганськтепловоз».

Тільки в 2007 році управлінням СБУ в Луганській області порушено 35 кримінальних справ за «привласнення, розтрату майна і заволодіння ним шляхом зловживання службовим становищем, вчинених за попередньою змовою або організованими групами». Одна з таких резонансних справ стосовно Алчевського металургійного комбінату завершилася судовим вироком.

«Голос України» вже писав про затримання на гарячому групи злочинців, котрі під виглядом високоякісного металу постачали на ВАТ

«Алчевський металургійний комбінат» відходи після переплавляння чавуну і сталі. Одне слово, шламу. Вміст металу в ньому не перевищував 20—30 відсотків, тобто для подальшої переробки він не придатний. Співробітники СБУ затримали шахраїв під час надходження чергових 12 вагонів, саме в той момент, коли вміст одного з них готували для завантаження в мартенівську піч. Як було встановлено, металобрухту у вагоні було лише 23 тонни, а більш як 43 тонни — непридатного для сталеплавильного виробництва матеріалу. За даними оперативників, за добу на АМК надходило до 10 таких вагонів, на кожному з них підприємство втрачало до 60 тисяч гривень.

Розкажи мені, «смерічко»...

ПРОБЛЕМИ ЗЕЛЕНОГО ТУРИЗМУ

У місті Яремче, що на Прикарпатті, на Новий рік урочисто вітали мільйонного туриста. Для такого невеличкого містечка ця цифра з шістьма нулями щось та значить! Недарма Яремче вважають лідером у розвитку сільського зеленого туризму в Україні. Та й зараз, хваляться тут, усі садиби заповнені туристами. Люди їдуть сюди з усіх усюд, бо можуть і цілющим повітрям насолодитися, і на лижах покататися, і національних страв скуштувати, і народні звичаї пізнати. Та ще й гірська природа підсобляє. У Карпатах випав сніг, яким тут газди тішаються, як малі діти. «То не сніг, а гроші падають з неба», — жартують вони.

Господарі знають, що кажуть. На карпатський сніг туристи летять, як мухи на мед. А відлетять — з «медом» залишаються місцеві жителі. Добре одним — добре й другим. Пригадую, років п'ять тому знайома журналістка з Києва, начувана про карпатські принади, вирішила різдвяні свята вперше провести в горах. Розізнавши кілька телефонів приватних садиб, ми видзвонили газду, з яким обговорили умови відпочинку і ціну. Та коли товаришка опинилася в незнайомому місті, пан Микола, скориставшись її неობізнаністю з місцевим туристичним ринком, загнув зовсім іншу ціну, твердячи, що ми його не так зрозуміли. Отож киянка поїхала додому з неприємним осадом: що гуцули — люди хитрі й з ними треба вухо гостро тримати. Відтоді в Карпати не приїжджає.

— І даремно, — каже заступник яремченського міського голови Ігор Яківчук, слухаючи мою оповідь, — бо ситуація круто змінилася. Нині ми створили інтернет-сайт, на якому всі наші садиби — як на долоні. Все тут розписано: і які умови проживання, і які послуги надають, і ціни на них, щоби туристів ніхто більше не дурив. А не так давно підкріпили цю інформацію ще й «смерічками» — спеціальними позначками у вигляді деревця, які інформують туриста про якість рівня послуг. Це ніби аналогі зірок, що їх присуджують у світі готелям. Адже Яремче ниніросло до того, що має різного гатунку садиби, тож не можна всіх їх ототожнювати з однаковими хатками. Одна «смерічка» — це одна якість, дві — вища. Власне, ті «смерічки» і мають допомогти споживачеві розрізнити садиби. Тож з такою інформацією клієнту тепер гріх нарікати на те, що сподівався на одне, а отримав інше. Садиби нині не ховаються за плечі інших. Ми є різні, кажуть вони. А ви вже прикидайте, що вам підходить. Власне, оті «смерічки» — це не лише орієнтир для туристів, а й стимул для газди. Бо кому не хочеться піднятися в ранзі до двох чи трьох «смерічок»? Тобто це заохочує до конкуренції, від якої в кінцевому результаті виграє турист. Цей наш досвід зараз хочуть запозичити на всю Україну.

Турист у Яремче нині й справді може перебирати садибами, як харчами. На території Яремченської міської ради їх офіційно зареєстровано 203, тоді як всього в Україні — 608. Тож не випадково сюди часто приїжджають високопосадовці, які курирують в нашій країні цю галузь, щоб довідатися, на яких дріжджах тут так росте зелений туризм.

— Ми робимо все для того, щоб у власників приватних садиб було якнайменше проблем, — діляться досвідом у міській раді. — Для цього при Фонді розвитку малого підприємництва створили інформаційний туристичний бізнес-центр. Якщо селянин вирішив зайнятися зеленим туризмом, то починає звідси. Перше, що йому потрібно, це бізнес-план. «Немає проблем», — відповідають у центрі. Вийшовши з бізнес-планом та побудувавши хатку, господар знову йде до центру: «Мене ніхто не пропагує». Центр і це бере на себе. Але пояснює правила гри. Тутешня влада прийняла регуляторні акти,

згідно з якими господарі, котрі займаються туристичною діяльністю, щомісяця сплачують податок у розмірі 20 гривень до місцевого бюджету. 20 гривень — це ніби й невеликі гроші. Але ці кошти в центрі одразу спрямовують на рекламу господаря. А раз ми беремо на себе його популяризацію, то він себе добре почуває. Якщо ж селянин не хоче реєструватися, влада не може гарантувати туристові якість його послуг, а, отже, брати на себе популяризацію його садиби. Ось такі правила. Ми також пояснюємо господарям, що з часом у них можуть виникнути проблеми з газдом чи електрикою. Влада готова лобювати їхні інтереси. Та звідки ми знатимемо про ці проблеми, якщо вони не зареєструються? Тож така політика привела



до того, що нині в Інтернеті вміщені всі яремченські садиби. Клієнт тепер може безпосередньо вийти на господаря і обговорити з ним усі питання.

Чи прибутковим є туристичний бізнес, яремченців можна не питати. Достатньо пройтися вулицями міста, де що не крок — якесь затишне гніздечко. «Якби діло того не було варте, не було б такої кількості нововідкритих садиб», — кивають на них фахівці. А для більшої переконливості наводять цифри: якщо в Яремче в 1998 році було 43 садиби, то нині — 203. Люди зрозуміли, що на зеленому туризмі можна розжитися. Однак спиналися вони на

ноги самотужки. Державних інвестицій, кажуть, не було. Іноземних — також. Лише самоінвестиції. Наприклад, першим будинком зеленого туризму в Яремче був «Первоцвіт» — невеличка хатка лісного, де могли прийняти кілька гостей. А нині на базі тієї хатки виріс великий відпочинковий комплекс з рестораном, конференц-залом тощо. Але хто Михайлюкові дав на те гроші? Все сам.

Щоб сільський зелений туризм в Україні рухався швидше, яремченці кажуть, що треба виробити модель відпочинкового будиночка — такий собі взірць того, який вигляд садиба повинна мати в ідеалі. Розробку таких моделей для кожного регіону могла би взяти на себе держава через Фонд розвитку малого підприємництва. У Яремче свого часу були започатковані три такі модельні будинки — Наталки Кульчицької, Михайла Марківка і Михайла Косила. Усі ці садиби тією чи тією мірою відповідають сучасним стандартам чи наближені до них. Але межі вдосконалення не має. Вони нібито тільки задають моду. Кожен може такий модельний будинок припасувати до своєї місцевості, культури, етносу, облагородити на свій смак. Скажімо, соняшники навколо наших садиб виглядали б недоречно. А в інших регіонах — природно. Тож модельний будинок може бути розроблений окремо для 4—5 областей. І в Яремче уже цим займаються.

Є туристи — пливуть грошові ріки до бюджету. Місто Яремче 2007 року отримало 42 відсотки коштів до своєї казни за рахунок туристичної діяльності. Інвестиції у цю галузь становили 368 млн. грн., тоді як у 2002 році вони заледве сягали 1680 тис. грн. Та й мільйонний турист про щось говорить. Однак в Яремче нервують, бо ситуація видається такою, що зелений туризм нині випереджає законотворців.

— Ми хочемо, щоб держава дала нам чіткі правила гри і виписала їх через закони. Насамперед очікуємо від неї закону про сільський зелений туризм, — каже Ігор Яківчук. — Бо виходить дивна ситуація. Зелений туризм існує, а правової бази під нього і досі не створено. В результаті неясно, з якими мірками підходити до газдів садиб. Наприклад, я приймаю у власній хаті людей. І тут до мене



приходять і кажуть: ти тепер підприємець, то оплачуй електроенергію за відповідними тарифами. Потягне ці тарифи нинішній господар? Може, варто йому дати на розкрутку якийсь термін, скажімо, п'ять років, а потім вимагати тієї платні? Бо такими тарифами дуже легко загнати садиби в «тінь». Хто від цього виграє? По-друге, хай би набрав повної чинності закон, що вже є, — про статус гірських населених пунктів, який передбачає допомогу горянам у соціальній сфері, будівництві доріг, меншу ставку кредитування на розвиток туризму. Господар готовий нині повертати кредит. Але відсотки хай би взяла на себе держава. А чому ні? Є й інша важлива проблема. Ідеться про те, що не можна допускати хаотичного розвитку туризму. Практично всі наші населені пункти незабаром матимуть генеральні плани розвитку своїх територій. Але тут неминуче постають питання врегулювання земельних відносин. Знову ж таки потрібні гроші на встановлення меж населених пунктів, бо не хочемо розмивляти з інвесторами, які приходять у туристичну галузь через «перепрошую, вам там хтось зробить». Інвестор повинен мати чітку картину, викладену в картографічних матеріалах. Ми також хочемо застерегти клієнтів, які бажають купити в селян кавалок землі, щоб ця територія не виявилася потім селеною, сейсмічною чи ще якоюсь. Генеральні плани дають тут ясність. Тому розвиватися без них — все одно що рухатися із зав'язаними очима. Варто подумати й над тим, чому міністерствам, які мають у своєму користуванні великі території лісів, не закласти у свої програми розвиток зеленого туризму через розвиток лісової рекреації, як це є в Європі? Адже практично лісова рекреація у Карпатах не використовується. Нині в горах є гуцул, який має хатку для приймання гостей, і є лісник, якому він завжди кланявся. Але ж туристи прямують до хат через ліс. То чому ці піші маршрути не зв'язати з садибами і зробити насправді розвиток лісової рекреації в Карпатах?

Усі ці проблеми було б легше вирішувати, якби на форумах, семінарах з питань розвитку зеленого туризму запрошували представників органів місцевого самоврядування. Адже будь-який регуляторний акт має проходити крізь громадські слухання. А хто донесе ці проблеми до громади? Загалом я за те, щоб ініціатива завжди йшла знизу догори, а не навпаки. Тоді все в нас буде добре.

Дарина НАЗАРЧУК.

На знімках: Яремче закидало снігом.
Фото автора.

* ЕКОНОМІЧНА ЗЛОЧИННІСТЬ * ЕКОНОМІЧНА ЗЛОЧИННІСТЬ * ЕКОНОМІЧНА ЗЛОЧИННІСТЬ *

До речі, металургійний гігант завжди приваблював хапких на руку громадян. За місяць до того, як було знешкоджено злочинну групу, що спеціалізувалася на шламах, на АМК затримали кримінальну пару — старшого майстра одного з цехів цього підприємства і працівника іншого алчевського заводу. Вони не винаходили хитромудрих схем, а діяли просто і нахабно — під покривом ночі намагалися вивезти з території підприємства 10 тонн металобрухту. Їх зупинили правоохоронці за 50 метрів від АМК. Окрім 3—3,6 року ув'язнення з випробним терміном, зловмисників позбавили ще частини благ.

У народі кажуть так: «Що

погано лежить — те крадуть чужі, що лежить добре — крадуть свої». На Северодонецькому «Азоті» «добре» лежав металобрухт, отже, на нього накинули оком свої. Один працівник підприємства забезпечував вільне вивезення брухту з території виробництва, його збереження і реалізацію, інший заводчанин організовував збереження неврахованого металу і його відпускання без реєстрації, ще один їхній напарник був зайнятий завантаженням машин і стежив за безперешкодним виїздом їх за ворота. Був і четвертий, котрий оформляв документи, супроводжував вантаж. Нікому з цих зловмисників не вдалося уникнути слідства. Їх затримали в момент операції

з відправлення вантажу. Чотири машини з металобрухтом вартістю більш як 260 тис. грн. устигли тільки виїхати за межі заводу і тут були зупинені правоохоронцями.

І все-таки головним ласим шматком для злочинних груп, як і раніше, залишається вугілля. Влітку минулого року Свердловський районний суд поставив крапку в одній із найрезонансніших справ останнього часу. На лаві підсудних опинилися вісім посадових осіб, які крали вугілля ДП «Свердловантрацит» цілими вагонами. Основними ланками кримінальної схеми були гірничо-збагачувальна фабрика «Червонопартизанська», де проводилося

збагачення вугілля, і залізнична станція Комсомольська, через яку проходили состави на фабрику і споживачам. Порожній вагон підчіплювали до основного состава, який прямував на фабрику, там його завантажували високоякісним антрацитом і вивозили на під'їзні колії залізничної станції. Після оформлення супровідних документів вагон з викраденим вугіллем відправляли споживачеві з документами, в яких було зазначено, що вугілля є власністю комерційної структури, а не державного підприємства «Свердловантрацит». Кримінальні доходи давали змогу підгодовувати всіх учасників «концесії», собівартість вугілля

тільки з одного вагона становила приблизно 30 тис. грн.

Перед судом постали всі: представники бізнес-структури, посадові особи гірничо-збагачувальної фабрики і залізничної станції.

Це лише кілька епізодів стосовно захисту господарського комплексу регіону від кримінальних зазіхань. Тільки протягом 10 останніх місяців управлінням СБУ в Луганській області повернуто підприємствам і організаціям державного сектору економіки фінансово-матеріальних цінностей на суму більш як 13 млн. грн., а до бюджету держави — 40 млн. грн.

Алла АНТИПОВА.

► **ХМЕЛЬНИЧЧИНА****Син викинув тіло батька на смітник**

Коли після важкої хвороби помер мешканець Дунаєвецького району, родина довго не думала, що робити далі. Порадившись з матір'ю, син викопав за хатою, де зазвичай викидали гній, ямку глибиною близько тридцяти сантиметрів, і туди відтагнув тіло батька, замотане у целофан. Так відбулось поховання. Коли ж хворого брата прийшла навідати сестра, їй повідомили, що він у лікарні. Після цього ще кілька разів їй розповідали небиліці про відсутність господаря дому. Запідозривши щось погане, вона звернулась до міліції. У лічені дні правоохоронці знайшли зниклого. Після того, як його оглянув судмедексперт, було встановлено, що насильницької смерті не було. На запитання, чому так вчинили з тілом, родичі відповіли, що такою була воля покійного. Однак у таке важко повірити. Правоохоронці однією із версій вважають те, що смерть навмисне приховувалась, аби сім'я ще кілька місяців могла отримувати батьківську пенсію.

За такі дії жоден із членів родини покарання нести не може, оскільки закон не передбачає його за неналежне поховання.

Ірина КОЗАК.

► **КРИМ****Землевлаштування за хабар**

Під час отримання хабара правоохоронці півострова затримали секретаря й землевпорядника однієї із сільрад Білогірського району. Посадовці вимагали гроші від місцевої жительки. Натомість обіцяли їй сприяти в отриманні рішення сільради про дозвіл на виготовлення технічної документації по землеустрою на земельну ділянку площею 0,10 га. Свої послуги працівниці сільради оцінили в 5 тисяч доларів. За фактом прокуратура автономії порушила кримінальну справу.

Віктор ХОМЕНКО.

► **ЖИТОМИР****Вдатися до «телефонного тероризму» школярку змусили однолітки**

Після телефонного дзвінка про замінування житомирської школи № 12 в ній майже три години працювали слідчо-оперативна група і вибухо-технічна служба міліції, кінологи, представники головного управління МНС в області, «швидка допомога». Жодного вибухового пристрою вони не виявили. А тим часом вживалися заходи щодо встановлення особи, яка зателефонувала до міліції. Хоча це було зроблено з мобільного телефону, вже через добу до райвідділу внутрішніх справ доставили 14-річну школярку та її маму. Дівчинка одразу розповіла, як це було. Змусили її, мовляв, хлопці-однолітки, шантажувавши «компрома-том»: погрожували розповісти всім, як вона пробувала палити. Тепер матері, яку притягують до адміністративної відповідальності, за «жарт» своєї доньки доведеться сплатити штраф. Найцікавіше ж у цій історії те, що дванадцятку школи свого часу вже «мінували» — тоді це зробили двоє школярів 12 і 13 років. Але той урок швидко забувся.

Олексій КАВУН.

Олег ОБУШНИЙ: «Бій під Крутами — це урок, який потрібно вивчити й запам'ятати»

Виповнилося 90 років з того дня, коли вихованці Першої київської військової школи імені гетьмана Богдана Хмельницького, юнаки куреня Січових стрільців (студенти університету святого Володимира і учні старших класів Української Кирило-Мефодіївської гімназії) та рота гайдамаків стали на заваді більшовицькому наступу на Київ. Тоді бій під невеличкою залізничною станцією Крути неподалік від Ніжина забрав життя майже трьохсот українських юнаків. Їхній подвиг вперше засвідчив, що в Україні з'явилися люди, для яких рідний край — понад усе. Про значення бою під Крутами, приклади та уроки історії говоримо із головою ради Чернігівської обласної організації політичної партії Народний Союз «Наша Україна», заступником голови Чернігівської обласної ради **Олегом ОБУШНИМ (на знімку).**

— **Олеже Олексійовичу, що для вас особисто означає цей бій під Крутами?**

— Для мене це передусім урок, який дала нам історія. У січні 1918 року кілька сотень молодих патріотів стримували більш ніж удесятеро чисельніший загін противника. Цей бій відіграв певну стратегічну роль, адже відбувся в день, коли в Києві почалося січневє більшовицьке повстання. Молоді люди, а їм у середньому було 19 років, на добу затримали просування червоних військ на Київ. Це дало змогу виїхати і урядовцям Центральної Ради, і частині мирних жителів. Але бій під Крутами не був визначальним у ході тієї війни, що програла молода Українська держава. Її уряд, який роздирали міжпартійні та міжфракційні суперечності й ворожнеча, не зміг втримати владу. Завважте, що тоді в Україні був шанс вибороти свою незалежність, але відірваність лідерів УНР від народу, власна політична недалекоглядність не дали цей шанс реалізувати. Фінляндія, невеличкі прибалтійські республіки зуміли відстояти незалежність, а Україна із багатомільйонним населенням

і потужними ресурсами — ні. Тодішня політична еліта не зрозуміла свого призначення — створити та відстояти вільну незалежну Україну. Їй не вдалося об'єднати величезний потенціал нації. І українці десятиріччями змушені були пожирати плоди цієї нездатності: колективізацію, голодомори 1932—1933, 1946—1947 рр., репресії, багатомільйонні втрати під час II Світової війни. Тож бій під Крутами — це урок, який потрібно вивчити і запам'ятати.

— **Навколо бою під Крутами за десятиліття з'явилося багато міфів. Різні політичні сили оцінюють ці події по-іншому. Як ви вважаєте, чи потрібна ця міфологізація?**

— Політичні спекуляції навколо подій під Крутами почалися майже відразу після того, як у березні 1918 Центральної Рада вирішила поховати останки загиблих студентів на Аскольдовій могилі в Києві. Вже тоді з'явився міф про те, що під Крутами загинуло 300 студентів. Але це не зовсім правильно. В бою під Крутами брали участь дві сотні юнкерів Першої київської військової школи імені геть-



Фото Сергія ПAVЛЕНКА.

мана Богдана Хмельницького, рота гайдамаків і лише одна сотня куреня Січових стрільців, який формувався із студентів та гімназистів. Погодьтеся, що юнкери — це люди навчені тримати зброю. А от хто віддав наказ вступити в бій необстріляним студентам, які вперше взяли в руки гвинтівку, достеменно невідомо. 29 (16) січня юнкери та студенти, котрі окопалися вздовж залізничної колії між Крутами та Плисками, дали бій більшовицькому загону. Коли набой скінчилися, юнкери і студенти відступили до ешелону. Але, на жаль, приблизно 30 бійців із студентської сотні під час відступу заблуквали і прийшли на станцію Крути, яку вже захопили червоні. На них чекала мученицька смерть. Розлючені великими втратами (а в бою тоді загинуло кілька сотень червоногвардійців) більшовики розстріляли полонених юнаків. Всього в бою загинуло приблизно 300 захисників Крут. Потім почали з'являтися міфи. За часів української революції вони слугували певним політичним силам, які звинувачували Центральної Раду та її керівництво у загибелі

молоді. Дуже прикро, що і нині ніхто не хоче чути правди. Але те, що сталося під Крутами, безперечно, — подвиг. Молоді люди відгукнулися на заклик захистити свою Батьківщину. Головне — це символ жертвості, віра у світлі ідеали України. У кожного народу є такі символи, на яких виховують покоління. У греків — це битва під Фермопілами, коли 300 спартанців царя Леоніда загинули, захищаючи прохід у Фермопільській ущелині. Вони програли цю битву царю персів Дарію, але потім греки перемогли персів. Росіяни у 1812 році програли французам битву під Бородіном, і

Наполеон увійшов до Москви, хоча й потім програв війну. Цю поразку під Бородіном росіяни перетворили на перемогу, і вже скільки поколінь пишуться звитогою своїх військ. Нам цього треба навчитися. Останніми роками політики, приїжджаючи в Крути, більше говорять про трагедію і оплакують загиблих. Але герої цього бою — переможці. Вони здобули перемогу духу! І на цьому треба виховувати підрастаюче покоління.

— **Олеже Олексійовичу, ви вже багато років поспіль 29 січня вшановуєте пам'ять героїв Крут на місці тих трагічних подій. Чи змінилося ставлення місцевого населення до подвигу молодих патріотів?**

— Я почав брати участь у вшануванні дня пам'яті героїв Крут з 1992 року, коли що да-ту ще не відзначали на державному рівні. З того часу я кожного року був серед тих, хто приїздив 29 січня на місце бою до пам'ятного знаку загиблим. Тоді місцеве населення, під впливом комуністів — голів сільських рад, колгоспів та районних начальників, вороже ставилося до патріотично налаштованої молоді, називали нас націоналістами, бандерівцями. Пам'ятаю, як ламали хрести, встановлені на місці бою, як на нас махали ціпками бабусі. Але з часом, коли люди з довколишніх сіл почали прислухатися до того, що ми їм розповідали, коли почули про те, що насправді тут відбувається, їхнє ставлення помінялося. Вони почали згадувати перекази старших людей про ті події січня 1918 року. І тепер місцеві мешканці самі беруть участь у вшануванні загиблих. Люди повинні знати історичну правду. Дуже добре, що день пам'яті героїв Крут почали відзначати на державному рівні, що тут зараз будується достойний пам'яті героїв меморіал. Адже на цьому місці розумієш справжню історію України. Це наша жива пам'ять!

— **Але чи справді всі сьогодні розуміють значення подвигу під Крутами?**

— На жаль, ні. Адже дехто продовжує жити в полоні історичних та ідеологічних міфів. Лише торік невідомі негідники двічі паплюжили монумент в Крутах. Злочинці розливали фарбу, писали на пам'ятнику нецензурні слова та антиукраїнські гасла. Але наша партійна організація та її молодіжне крило взяли на себе місію відновлення монумента та дотримання порядку навколо нього. На щастя, сучасні молоді люди в Україні вже оцінюють історичні реалії зовсім інакше. Вони вже знають, за що і чому під Крутами 90 років тому полягли в нерівному бою їхні однолітки. Тому й приїждять сюди кожного року 29 січня.

Розмову вели
Валерій ЛИТОВЧЕНКО,
Сергій ПAVЛЕНКО.

Чернігів.



Фото Сергія ПAVЛЕНКА.

Тисячі чернігівців та гостей з усієї України 29 січня вшанували пам'ять загиблих героїв Крут біля меморіалу на їхню честь.

На знімку: виступає голова Чернігівської обласної ради Наталія Романова.

На Волині згорів старий храм

Волинська земля стала біднішою: в селі Криничне Маневицького району згорів дерев'яний Свято-Різдво-Богородичний храм. П'ять годин боротьби з вогнем не дали результату. Церква, яку збудували наші предки 1862 року, згоріла. А ось ікони та інші цінності з церкви вдалося вивести. Прикро, але на Во-

лині у такий спосіб зник не один храм. Торік в перший день Різдва згоріла Святомиколаївська церква в селі Волошки Ковельського району, в якій не раз бувала Леся Українка. Зазначимо, що обидві святині належать Українській православної церкви. Як показали рейди пожежних, в багатьох куль-

тових спорудах Волині несправна електропроводка, немає первинних засобів пожежогасіння, священнослужителі не ознайомлені з елементарними правилами протипожежної безпеки. Невже знову треба чекати, доки проспіває «червоний півень», щоб в УПЦ всерйоз потурбувалися про безпеку святинь краю.

Микола ЯКИМЕНКО.
Волинська область.

Контрактників готуватимуть за європейськими стандартами

Черкашина. Навчальний центр підготовки молодших спеціалістів Державної прикордонної служби України «Оршанець», що біля Черкас, випустив останніх 200 стрільців-патрульних, які проходять строкову службу. Тепер «Оршанець» чекає новий контингент: молодих людей, котрі після навчання і вишколу служитимуть на кордоні за контрактом. Для них обладнали гуртожитки, оснащени побутовою технікою згідно з європейськими стандартами. Технічну допомогу у рамках національної програми дій «Тасіс-2002» надала Міжнародна організація з міграції. На ремонт та обладнання єврожитла витрачено близько двох мільйонів доларів.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Неньковицька «валюта»

Глибинка

«Якщо є картопля, то є все», — кажуть люди у Неньковичах Зарічненського району. Місцеві господарі, звикнувши садити її по гектару, а то й більше, нині дуже неохоче зменшують площі під цією основною культурою поліщуків. А доводиться — вже декілька років поспіль картопля тут вимокає. І годі вгадати, де її посадити. Посадиш на «грудочках», як називають тут підвищені місцини, то в сухий рік урожай висохне. Посадиш у низині, то в мокрий — вимокне. Садять, як правило, люди скрізь, щоб хоч щось вродило.

У центрі села можна побачити вантажівки з південних областей. Ось одна така з Миколаївської області привезла у Неньковичі пшеницю, щоб обміняти її на картоплю. За два її кілограми давали кілограм збіжжя. Коли ми засумнівались у вигоді такого обміну, міняльники здивувались: «А хіба ви купите в нас картоплю за гроші?» — «А по скільки б ви продали за гроші?» — «Ну не менш як по гривні!» — «загнули» ціну (схоже, для Неньковичів це хороша ціна).

Але живу копійку за основний тутешній товар дає мало хто. Заготівельники, щоб не гнати сюди машини порожняком, везуть у Неньковичі товар на обмін. Крупи, посуд, олію, електротовари, помідори, кавуни, зерно, текстиль та й практично всі товари промислової групи можна придбати тут просто на сільській вулиці в обмін на картоплю, яку жартوما називають неньковицькою «валютою». «У нас як є картопля, то є все!» — сказав про своє село сільський голова Василь Свирид.

Але заробити на картоплі чимдалі складніше. Одні нарікають, що до села добираються менше заготівельників, другі — на ціни, які вони пропонують, а також на погоду, через яку картопля то вимокне, то засохне, на те, що на торфовищах через ненадійну роботу меліоративної системи її не посадити, ні зібрати не можна вчасно. А на пісках урожай нікудишній, червивий, поточений дротяником наскрізь.

Колись тутешня меліоративна система — понад 1700 гектарів осушених земель — була гордістю району, розповіли в сільраді, а нині вона не обслуговується як слід, заростає корчами, що вже важко вибрати на осушених «грудочках» місця й під сінокоси.

— Стало на тих полях ще гірше, ніж було до меліорації, — висловила думку односельців Світлана Вознюк, тутешній соціальний працівник.

У меліораторів — свої резони. Виконуючий обов'язки начальника Зарічненського управління водного господарства Михайло Велінець упевнений, що для меліоративної



системи поблизу Неньковичів робиться навіть більше, ніж треба. Бо якщо меліоратори постійно відкачують воду з усієї системи, то селяни використовують максимум 10 відсотків меліорованих угідь.

— Раніше, за Союзу, коли електроенергію ніхто не економив, — каже Михайло Миколайович, — качали воду із системи до дна — сушили то вже сушили. А тепер гроші на електроенергію бюджет суворо лімітує, то щоб мати можливість викачувати воду довше, меліоратори встановили зонові лічильники, котрі дають змогу фіксувати час використання електроенергії. Отож насоси на системі включають уночі, коли електроенергія найдешевша. Одне слово, що можуть і на що вистачає грошей, те й робиться. Шкода тільки, що робиться воно впорожні, і більшість меліорованих земель не використовуються.

А як воно може використовуватись, коли немає ні потужних господарств, ні потужної техніки? Голими руками упоратись із чагарями, які відбирають золоті колись за своєю віддачею гектари, годі.

Отже, дика природа наступає на Неньковичі з усіх боків. Бо й далеко не всі поля, котрі не залежать від лімітів електроенергії і роботи насосів, обробляються. Площі під картоплею з року в рік усихають, залишені гектари заростають бур'янами.

— Зате як у нас навесні залито все, — кажуть працівники сільради та сільськогосподарського комунального підприємства «Злагода», — роздолля для гусей, качок. Журавлі є сірі і навіть лебеді.

— А скільки шкоди нам дикі кабани роблять! — додає секретар сільської ради Раїса Вишневська. — У мене 75 соток вівса виточили.

Осідлавши нову тему, жінки навперебій розповідають, як кабани підкопують їхню картоплю — «оце як плужком іде рилом від початку аж у кінець рядка», як то один, то інший односець рятувалися від них на деревах, як сільські винахідники додумались оберігати свої городи під лісом, включаючи на них радіо, щоб відлякувати кабанів.

Коротше кажучи, оце життя «на краю світу», як висловились одна з неньковицьких жінок, має і свої переваги, і свої тіньові сторони. «Край світа», бо далі за Неньковичами — вже кордон з Білоруссю. Навпрошки човном через Прип'ять туди 4 — 5 кілометрів. У Неньковичах є навіть прикордонна застава — установа, що внесла різноманітність у життя села. Прикордонники, квартируючи в неньковицьких господарів, дають їм і такий-сякий зарібок, і свіжі життєві враження.

Начальник застави, веселий старший лейтенант родом із Черкас Дмитро Барвінок, згадує своє перше свіже враження про Неньковичі.

— Мене тут дуже вразив «масовий рух населення»: що чоловіча половина села масово виїжджає на зарібки і що всі постійно в клопотах — у будень не побачиш на вулиці людини, котра б тинялася без діла.

Отой масовий рух, про який казав начальник застави, відбувається тут переважно в бік Білорусі. Заробляють неньковицькі люди у сусідній державі на дуже незвичній роботі — збирають каміння на тамтешніх полях. Бо земля там дуже тим камінням всіяна, після кожної оранки воно виходить на по-

верхню. Його збирають, щоб очишати ріллю. Робота — майже каторжна. Потягаєш отак день відра з камінням, то ввечері не знаєш, де й руки подіти. Але неньківці на таку роботу просяться, бо це можливість заробити живій гріш. Зароблене в Білорусі витрачають уже вдома, бо там покупки нині не вигідні — усе дорожче.

А витрачають зароблене в Неньковичах сьогодні переважно на комфорт. Пішла по селу з хати в хату тепер мода пробурювати свердловини, підводити до хат воду, під'єднувати до проточної води пральні машинки-автомати, бойлери для підігріву води, щоб можна було в селі помитися у ванні, як міським жителям.

Марія Чудинович похвалилася своєю новенькою стерильно-білою ванною кімнатою, в якій безшумно вертіла білизну пральна машина, доки господиня на кухні смажила пончики.

— Усе за рахунок своїх мозолів, — казала Марія Олександрівна. — Торік продали картоплю та сіно (це ще один популярний у Неньковичах зарібок — накосити на «грудочках» сіна і продати зарічненським господарям, котрі не встигають заготовити корм для худоби, бо виїжджають влітку на зарібки. — Авт.), то й зробили цю ванну.

Сільський голова Василь Свирид хвалився порядками своїх односельців, як своїми власними. З усього видно: радий він за неньковицьких трударів, що своїми мозолями приносять у ці віддалені місця такі надбання цивілізації, котрими й у місті далеко не всі похваляться. Голова старається, щоб так само йшли в ногу з часом, як приватні господа, і громадські місця Неньковичів. Показав оновлений сільський клуб, на ремонт якого пішло 50 тисяч гривень. «Але було б ще дорожче, якби платили за роботи, — зауважив голова, — а не зробили все за рахунок громадських робіт». Нині у клубі навіть зал є з тренажерами, а поруч із ним душова кімната з тим-таки бойлером, щоб можна було прийняти душ після тренувань. Отже, не випадково, з часу відкриття після ремонту в квітні, завідувачка клубу Лідія Лукашук уже забезпечила два повні річні плани платних послуг, хоча ціна квитка на танці тут найнижча в районі — всього 50 копійок.

Комунальне підприємство у Неньковичах теж вдалося зберегти завдяки запозятливості сільського голови. Коли розпайовували місцевий колгосп, він зумів відвоювати для громади два трактори, комбайн, вантажний автомобіль. Оперуючи цією технікою, сільське комунальне господарство обробляє односельцям городи, вивозить із лісу дрова, а з полів — урожай, не дає змоги приватникам наганяти ціни на обмолоті зерна комбайнами.

СКП дає селу й декілька робочих місць, бо, крім директора Катерини Казанчук, тут є ще різноробочі, тракторист і водій, і виручку для сільради. На ремонті доріг, навантажених матеріалів (піску, щебеню), ремонтних роботах заробляє сільське комунальне підприємство не тільки у своєму селі, а й в окрузі — у Дубрівську, Вовчицях, Морочному...

Людмила МОШНЯГА,
Олександра ЮРКОВА.

Рівненська область.

На знімках: Андрій Корнійчук та Іван Гордійчук у рамках громадських робіт від служби зайнятості рубують дрова для сільського ФАПУ; сільський голова Василь Свирид контролює, як ремонтується техніка, що дісталась у спадок СКП «Злагода».

Фото Людмили МОШНЯГИ.

Цукор отримав квоту

Кабмін затвердив квоту на виробництво цукру для внутрішнього ринку (квота А) на 2008—2009 маркетинговий рік. Вона, відповідно до урядової постанови № 20 від 23 січня 2008 року, становить 1 мільйон 985 тисяч тонн. Окрім того, визначено мінімальні ціни у розмірі 141,63 гривні за тону буряків базисної цукристості (без ПДВ). Мінімальна ціна на цукор — на рівні 2 тисяч 83 гривень за тону (без ПДВ).

Зазначену квоту на виробництво цукру для внутрішнього споживання пропонувався встановити, виходячи з науково обгрунтованої норми споживання 40 кг цукру на душу населення на рік (1 мільйон 835 тисяч тонн). Крім того, 120 тисяч тонн цукру передбачається використовувати на інше споживання, ще 30 тисяч тонн — для створення резерву цукру.

Загалом для солодкої галузі через погодні умови рік видався не-солодкий. Спека висушила корінці, а на частині ланів «попрацювала» стихія. Та й площі під буряками торік скоротилися. Посіяли їх на 635 тисячах гектарів, до збирання лишилося зазедве 584 тисячі — майже на 200 тисяч гектарів менше, ніж у 2006-му. Відповідно, майже на тридцять відсотків менше їх і накопали. Логічно, й кількість звареного солодконого піску також впала до 1,86 мільйона тонн.

Це на чверть менше, ніж у 2006-му, і менше, ніж необхідно для внутрішнього споживання. Звичай щороку країна з'їдає близько двох мільйонів тонн солодконого піску. Хоча споживачам, принаймні цього року, особливо хвилюватися не варто. Солодкого дефіциту не буде — у хід підуть перехідні запаси, що накопилися на складах ще з 2005 року. Тоді до країни напередодні сезону переробки активно завозили тростини цукор-сирець. Та й у 2006-му виробили солодконого піску на 500—700 тонн більше від потреби країни, який, незважаючи на урядові квоти, теж з'явився на внутрішньому ринку.

Іван ЛАЗНЮК.

Єдиний зарібок — дрібні гроші

Для селянина молоко залишилось чи не єдиною можливістю заробити гроші. Постійно зростає і попит на цю сировину. На Хмельниччину дедалі частіше приїжджають заготовачі не тільки із сусідніх Вінницької та Волинської областей, а й навіть із далеких східних. Торік вперше за кілька останніх років виробництво молока стало справою прибутковою. До цього рентабельність молока у товаровиробників обчислювалась цифрами, що ледве відривались від нуля.

Здавалось б, усе це повинно підняти молочну галузь на небувалу висоту. Однак цього не спостерігається. Навпаки, статистика з року в рік відзначає зменшення молочної череди, а відповідно — зниження молочного валу. Зрозуміло, в такій ситуації ціни на молокопродукцію стрімко зростають. А селянин при цьому стає... дедалі бідніший.

Звідки беруться ці молочні парадокси? Чи може молоко стати нарешті вигідним не тільки для того, хто продає його з прилавків магазинів, а й для того, хто зайнятий у тваринництві? І чи можна навести лад на ринку заготівлі? Усі ці питання поставила перед собою обласна влада. Плани великі: не тільки розібратись у причинах спаду в молочній галузі, а й оголосити нинішній рік роком великого молока, досягти серйозних зрушень.

Роботу вирішили розпочати з аналізу стану справ на обласній колегії ОДА, куди запросили всіх причетних до молочної галузі. Що вийде із цієї розмови і чи вдасться розв'язати найбільші проблеми молочного скотарства, покаже час. А ми у наступних номерах газети розкажемо, що думають з цього приводу і селяни, і переробники, де, на їхню думку, криється джерело конфлікту.

Ірина КОЗАК.

Хмельницька область.



Якщо є картопля, то є все

ДОМАШНЄ ЗАВДАННЯ

Крок до світового співтовариства

Темою зустрічі президента Академії педагогічних наук України Василя Кременя і менеджера освітніх програм «Майкрософт Україна» Кортні Зукоскі стало обговорення перспектив створення електронного представництва України в Глобальній мережі світового співтовариства педагогів-новаторів.

Глобальна мережа — це співтовариство освітян всього світу, які у своїй повсякденній роботі використовують інформаційно-комунікаційні технології для розвитку всебічного співробітництва педагогів у глобалізованому суспільстві. Вона надає доступ до національних мереж педагогів-новаторів. Кожен вчитель із 38 країн світу, яка є членом мережі, має можливість ознайомитись з будь-якою інформацією з освітнянської тематики.

Створення такого електронного представництва в Україні надасть вчителям вільний доступ до навчальних програм. Доступними для ознайомлення стануть проєктні ідеї, на базі яких можна розробляти свої власні проєкти.

Під час зустрічі представник «Майкрософт Україна» Кортні Зукоскі зауважила, що компанія «Майкрософт» в рамках підтримки цього проєкту надасть програмне забезпечення для організації майкрософт-платформи глобальної мережі вчителів-новаторів в Інтернет-центрі АПН України та проведе тренінги.

Галина КОЛОША.

САМОВРЯДУВАННЯ: ДОСВІД ЛУЦЬКА

Слухають і чують, дивляться і бачать

Чотири роки у Вищому професійному училищі будівництва та архітектури діє учнівське самоврядування у формі козацької республіки. Тут обирається учнівський гетьман і Генеральна рада. Гетьман має радників з питань внутрішньої та соціальної політики, навчання та інформації, здорового способу життя.

Парламентська система учнівського самоврядування ефективно діє і в міському центрі ПТО.

Щороку тут проводять День учнівського самоврядування (учні стають повноважними господарями навчального закладу: виконують обов'язки директора, заступників, викладачів, майстрів, вихователів).

Цей досвід вони вдосконалюють у вечірній гімназії для дівчат «Берегиня», де постійними викладачами, лекторами, вихователями, консультантами тут є також учні.

У «Берегині» працюють клуби за інтересами, постійно діючий психологічний тренінг «Пізнай себе». Тут передбачена тісна співпраця із студентами інших навчальних закладів, правоохоронних органів, медичних установ, міського центру соціальних служб для молоді.

Саме структура учнівського парламенту поєднує в собі форми учнівської самореалізації, які скеровані на творчий розвиток особистості в поєднанні із загальноналежними цінностями. При цьому розвивається терпимість до різних ідей і поглядів, вміння слухати і чути, дивитися і бачити, спостерігати й аналізувати...

ДО ДОШКИ!

Серія журналістських розслідувань під загальною назвою «З'їдені» не залишила байдужими наших читачів. Ні пари з вуст лише у можовладців, які від критичних стріл ховають голови в пісок.

Серед них — Міносвіти, де зробили вигляд, наче не читали першу публікацію «3 місяці — в кар'єру» («Голос України» від 13.10.07). У ній йшлося про «з'їдених» завуча Новоолександрівської ЗОШ (Херсонщина) Олену Падалко та директора Куп'янської школи-інтернату (Харківщина) Клавдію Федяй.

На виступ парламентської газети, яка стала на захист педагогів, галузеве міністерство промовчало, херсонський чиновники від освіти теж у рот води набрали.

Відгукнулися харків'яни. Щоправда, неординарним способом. «Голос України», не дочекавшись реакції, надіслав у Харківську ОДА листа з проханням оприлюднити щодо порушеної

ПІДВОРІТТЯ

Школа за ними не плаче

За даними Держкомстату України, 2006-го кількість дітей та підлітків, які з різних причин не навчалися, становила 14,8 тисячі осіб, у 2001-му — 46,4 тисячі, у 2005-му — 17,5 тисячі.

За оперативною інформацією регіональних управлінь освіти і науки, станом на 1.10.2007 року не були охоплені навчанням 2,8 тисячі дітей.

Чому вони не відвідують навчальні заклади?

По-перше, відсутній механізм реалізації п. 2 ст. 29 та п. 5 ст. 6 Закону України «Про загальну середню освіту» стосовно обов'язків батьків та їхньої відповідальності за здобуття дітьми повної загальної середньої освіти (тому педагоги не мають реального впливу на них).

По-друге, у зв'язку з виїздом батьків на заробітки діти залишаються без належного догляду.

По-третє, багатьох хлопців і дівчат залучають до роботи на присадибних ділянках, виробництві тощо.

Асоціальна поведінка окремих учнів (схильність до бродяжництва) теж істотно псує статистику про відвідування шкіл.

Оце так спростування!..

проблеми свою точку зору. І отримав... спростування. Так зване спростування, уточню. Мабуть, цього недолюблого захисту мундира не було б, не запроси редакція бюрократів до розмови.

Підписант відвертої відписки начальник головного управління освіти і науки ОДА В. Гаркавець через 30 днів після нашого звернення інформував автора, що «жодних доказів того, до Федяй К. П. написала заяву про звільнення під тиском... колишнього начальника управління Лунячека... не надано. Факти маніпулювання державними фінансами з боку співробітників головного управління не підтверджені доказами».

Пардон, як казав Бонапарт, але про причетність «співробітників» у статті не йшлося. Якщо пан Гаркавець неуважно читав її, то це мусив(ла) зробити Тараненко, який(а) вочевидь, сумлінно, відповідально та принципово готував(ла) відписку протягом місяця.

«Факт перебування Федяй К. П. 23.06.2006 р. на робочому

місці в нетверезому стані встановлений актом медичного огляду... проведеного комісією. Вказаний акт скасований не був», — стверджує Гаркавець, довірившись Тараненку(о).

Така «поінформованість» вражає. Уміння «відписантів» перевертати все з ніг на голову викликає шире захоплення їхнім професіоналізмом і душевністю. Це ж треба бути такими уважними до долі колеги, щоб не поцікавитися у неї, чи справді комісія з контролю за якістю проведення медоглядів... при головному управлінні охорони здоров'я ОДА (головуючий П. Задорожний) відмінила висновок куп'янського нарколога від 23.06.06 р. Адже цей «гріх» комісії зафіксовано в її листі від 31.08.06 р.

Черговий образчик теплого ставлення харківських крющотворів до колеги читаємо у листі головного педагога області: «Із заявами про працевлаштування... Федяй К. П. не зверталася».

Без коментарів, панове гуманісти. Ознайомтесь лише з відпо-

віддю вашого сусіда по коридору влади В. Ландсмана, першого заступника начальника головного управління освіти і науки. «З'їденій» Клавдії Федяй він 26.07.06 р. написав, що «на даний час у закладі відсутні вакантні посади». І це не єдина відмова «білій вороні» у працевлаштуванні. Йй, нагадаю, до пенсії залишався рік...

Наостанок ще одна цитата з листа Гаркавець-Тараненко: «Виходячи з вищевикладеного, стаття І. Ілляша «З'їдені» є поширенням недостовірної інформації, яка порушує права на повагу до честі, гідності та ділової репутації колишніх та нинішніх співробітників ОДА, головуправління освіти і науки, Куп'янської... школи-інтернату... Вважаємо за необхідне публікацію спростування статті І. Ілляша...»

Гадаю, честь, гідність і ділову репутацію «колишніх і нинішніх співробітників» мені вдалося захистити публікацією цього «спростування».

Іван ІЛІЯШ.

Інтернатівцям тепло і затишно

СВІТЛИМ РЯДКОМ

У Голенищівській спеціальній загальноосвітній школі-інтернаті навчаються 75 дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування.

Школою добра і милосердя називають цей заклад в мальовничій місцевості. Тут перебувають чотирнадцять сиріт і напівсиріт, інші — сироти за живих батьків.

Умовам, в яких живуть на колишній прикордонній заставі діти з багатьох куточків країни, можуть позаздрити чимало їхніх ровесників. Та не завжди так було.

Спочатку до віддаленої від райцентру застави провели стараннями народного депутата газ. Потім замінили теплотрасу. Торік, розповідає Валентина Шумило, заступник директора, відремонтували спальний корпус. Стіни казарм одразу стали «євростінами», поміняли вікна та двері на пластикові. Якраз у день відвідин школи будівельники доводили до кондиції фасад. Нинішнього літа і навчальний корпус оновили, і ідально.

У школу завезли ліжка, покривала, столи, килимові доріжки, м'який інвентар, іграшки тощо.

І це все — за державний кошт. А ще — за спонсорські внески, про що подбала директор Євгенія Дунда.

За державний рахунок придбали комп'ютерний клас. Голенищівські педагоги та обласне управління освіти і науки вже апробували техніку, провівши семінар на тему соціально-правового захисту сиріт.

Віра ШПИЛЬОВА.

На знімку: діти Голенищевого.

Фото автора.

РЕЗОНАНС: СЛОВО РЕКТОРУ

Чотири «ні». А можна й більше

«Голос України» під заголовком «Позбавте нас ганебного тестування» 14 грудня 2007 року опублікував листа одинадцятикласниці з Донецька Олександри Посмітної. Вона критикує рішення Міністерства освіти і науки проводити підсумкову атестацію у школах та зарахування до вищих навчальних закладів винятково за результатами тестування.

Зізнаюсь: я не прихильник зовнішнього незалежного тестування, хоча, як законослухняний ректор, звичайно, виконуватиму наказ міністерства. Та вважаю своїм обов'язком проілюструвати, що система, яка вводиться, в проєкціях на наступні роки матиме більше недоліків, ніж переваг. Позаторік свої сумніви я виклав у кількох листах до міністра та його заступників, але жодної відповіді не отримав. Тож, вважаю, маю моральне право винести ці сумніви на широкий загал. А не сприймаю я систему з чотирьох причин.

Причина перша. Позбавлення вчителів шкіл права брати участь у підсумковій атестації своїх вихованців, як і неможливість професорсько-викладацького складу ВНЗ формувати контингент першокурсників, — це прояв недовіри з боку влади до педагогів. Але ж відомо, що кожен вихователь виховує собі подібного. Тож при-

нижені вчителі шкіл і професори університетів з часом стануть неспроможними прищепити вихованцям несприйняття приниження. А в нації, до лав якої вливатимуться молоді покоління, навчені терпіння приниження, є лише один шлях — стати сателітом. Тож, на мій погляд, підвищувати ступінь об'єктивності підсумкової атестації у школах та під час формування контингенту першокурсників у вузах необхідно не шляхом висловлення недовіри, а шляхом очищення від окремих нечестивців.

Причина друга. Рано чи пізно в центрі незалежного тестування утвориться окрема «технологічна лінія» із забезпечення пристойними сертифікатами дітей окремої категорії, причому функціонувати ця «лінія» з часом зможе незалежно від того, хто буде керівником центру. Таке вже спостерігається в Росії, де тестування ввели раніше. А оскільки в нас створено ще й 10

філій в областях, у керівників яких теж є діти, племінники і внуки, а серед них і такі, що не хотіли виконувати домашні завдання і вчитись, то можна уявити, якого масштабу набуде «технологія» отримання сертифікатів за відсутності пристойних знань. До речі, сьогодні діти з недостатніми знаннями теж навчаються в університетах, але за кошти своїх багатих батьків — це і справедливо, і дає змогу університетам в умовах недостатнього фінансування забезпечувати нормальний навчальний процес, у тому числі і для дітей бідних.

Причина третя. Сьогодні умільці вже навчилися легко та якісно виготовляти дипломи, атестати, свідоцтва та інші документи. Уявіть, яких масштабів набуде виробництво «підпільних» сертифікатів. А з приводу кожного сертифіката запит до центру тестування роботи не будеш. Можна прогнозувати масове зарахування до ВНЗ за сертифікатами, купленими в кулібіних.

Причина четверта. Відмінними сертифікатами будуть наповнені столичні університети і престижні факультети периферійних. Для відбору на перший курс доведеться вводити додаткові умови. Але ж цим, по-перше, нівелюється основна ідея тотальної сертифікації

випускників шкіл — приведення їх до єдиних вимог, а по-друге, з'являється можливість у батьків судитись з приймальними комісіями на підставі того, що правила університетські будуть відрізнятись від правил міністерських. І якщо можливість вступати одразу до кількох ВНЗ сьогодні тримає в напруженні приймальні комісії лише влітку, то позовні заяви батьків будуть тримати в напруженні постійно.

Можна навести ще декілька причин, але і цих, гадаю, досить, щоб зрозуміти: намагаючись боротись з корупцією, запропонований спосіб породить з часом ще масштабнішу корупцію. Це розуміють навіть одинадцятикласники...

Тож я стверджую, що система прийому до Вінницького національного технічного університету (ВНТУ) є найоб'єктивнішою. Пророги, які треба подолати і з кожної дисципліни, і за сумарним конкурсним балом та можливістю подавати заяви про вступ одразу на декілька спеціальностей дають змогу зарахувати абітурієнта на той факультет, на якому він зможе навчатись, і не загубити жодної розумної дитини під час вступної кампанії.

Борис МОКІН,
ректор ВНТУ.

Вінниця.

Доопублікація квартальної звітності за IV квартал 2007 року, яка відбулася 29 січня 2008 року в газеті "Голос України" за № 16 (4266).				
Баланс за IV квартал 2007 року				
ТОВ " БАНК БОГУСЛАВ ", м. Київ, вул. Нижньоюрківська, 81				
Рядок	Найменування статті	На звітну дату поточного кварталу	(тис. грн.)	
			На звітну дату поточного кварталу	На кінець попереднього фінансового року
1	АКТИВИ	84092	929	
2.1	Кошти в Національному банку України та готівкові кошти банку	0	0	
2.2	Цінні папери, що рефінансуються Національним банком України	0,00	0,00	
3.1	Резерви під знецінення боргових цінних паперів, що рефінансуються Національним банком України	41388	28362	
3.2	Резерви у відсотках до активу	0,00	0,18	
4	Кошти в інших банках	0,00	0,00	
5.1	Резерви під заборгованість інших банків	12019	1600	
5.2	Цінні папери в торговому портфелі банку	0	0	
6.1	Цінні папери в портфелі банку на продаж	0,00	0,00	
6.2	Резерви під знецінення цінних паперів у портфелі банку на продаж	108084	8330	
6.3	Резерви у відсотках до активу	88451	8330	
6.4	Кредити, що надані:	19626	(13)	
7.1	Юридичним особам	(4677)	0,16	
7.2	Фізичним особам	4,33	0	
7.3	Резерви під заборгованість за кредитами	0	0	
7.4	Резерви у відсотках до активу	0	0	
7.5	Цінні папери, що утримуються до погашення	0,00	0,00	
7.6	Резерви під знецінення цінних паперів, що утримуються до погашення	1521	676	
7.7	Резерви у відсотках до активу	128	91	
7.8	Інвестиції в асоційовані й дочірні компанії	298	55	
8	Осередні засоби	0	0	
9	Нематеріальні активи	0	0	
10	Нараховані доходи до отримання:	0	0	
11	У тому числі прострочені нараховані доходи	0	0	
11.1	У тому числі сумнісні нараховані доходи	0	0	
11.2	Резерви під заборгованість за нарахованими доходами	0	0	
11.3	Резерви у відсотках до активу	0,00	0,00	
11.4	Відстрочений податковий актив	721	42	
12	Інші активи	(19)	0	
13.1	Резерви під інші активи	2,69	0,00	
13.2	Резерви у відсотках до активу	0	0	
14	Довгострокові активи призначені для продажу	0	0	
14.1	Резерви під зменшення корисності інвестицій в асоційовані й дочірні компанії, що утримуються з метою продажу	0	0	
14.2	Резерви у відсотках до активу	0,00	0,00	
15	Усього активів	243558	40022	
16	ЗОБОВ'ЯЗАННЯ			
17	Кошти банків	3712	0	
18	Кошти юридичних осіб	83630	0	
19	Кошти фізичних осіб	29986	0	
20	Осередні (депозитні) сертифікати, емітовані банком	0	0	
21	Боргові цінні папери, емітовані банком	0	0	
22	Нараховані витрати, що мають бути сплачені	374	16	
23	Відстрочені податкові зобов'язання	88	4	
24	Інші зобов'язання	692	2	
25	Усього зобов'язань	117845	20	
26	ВЛАСНИЙ КАПІТАЛ			
27	Статутний капітал	125000	40000	
28	Власні частки (частки, паї), що викуплені в акціонерів (учасників)	0	0	
29	Емісійні різниці	0	0	
30	Резерви, капіталізовані дивіденди та інші фонди банку	2	0	
31	Резерви переоцінки основних засобів, у тому числі:	0	0	
32.1	Резерви переоцінки нерухомості	(33)	0	
32.2	Резерви переоцінки нематеріальних активів	0	0	
33	Резерви переоцінки цінних паперів	19	0	
34	Прибуток/Збиток минулих років	692	2	
35	Прибуток/Збиток поточного року	125713	40002	
36	Усього власного капіталу	243558	40022	
37	Усього пасивів			

Голова Правління Головний бухгалтер		О.В. Попов О.П. Маркова	
Звіт про фінансові результати за IV квартал 2007 р. ТОВ " БАНК БОГУСЛАВ " м. Київ, вул. Нижньоюрківська, 81 (тис. грн.)			
Рядок	Найменування статті	На звітну дату кварталу поточного року	На звітну дату кварталу попереднього фінансового року
1	2	3	4
1	Чистий процентний дохід:	7187	1039
1.1	Процентний дохід	8598	1039
1.2	Процентні витрати	(1411)	0
2	Чистий комісійний дохід:	381	(1)
2.1	Комісійний дохід	414	0
2.2	Комісійні витрати	(33)	(2)
3	Торговельний дохід	597	0
4	Дохід у вигляді дивідендів	0	0
5	Дохід від участі в капіталі	0	0
6	Інший дохід	4	0
7	Усього доходів	8169	1038
8	Загальні адміністративні витрати	(1206)	(236)
9	Витрати на персонал	(1038)	(177)
10	Втрати від участі в капіталі	0	0
11	Інші витрати	(331)	(554)
12	Прибуток від операцій	5594	71
13	Чисті витрати на формування резервів	(4634)	(63)
14	Дохід/Збиток від довгострокових активів, призначених для продажу	0	0
15	Прибуток до оподаткування	960	8
16	Витрати на податок на прибуток	(268)	(6)
17	Прибуток після оподаткування	692	2
18	Чистий прибуток/збиток від продажу довгострокових активів, призначених для продажу	0	0
19	Чистий прибуток/збиток банку	692	2
Голова Правління Головний бухгалтер		В. О. Попов О. П. Маркова	
Примітка "Окремі показники діяльності банку" ТОВ " БАНК БОГУСЛАВ " м. Київ, вул. Нижньоюрківська, 81 за IV квартал 2007 р.			
Рядок	Найменування рядка	На звітну дату 01.01.2008	Нормативні показники
1	Адекватність регулятивного капіталу1 (%)	83,20	Не менше 10%
2	Поточна ліквідність2 (%)	318,44	Не менше 40%
3	Рентабельність активів3 (%)	0,95	х
4	Негативно класифіковані кредити (тис. грн.)	0	х
4.1	У відсотках до заборгованості за кредитними операціями4 (%)	0	х
5	Чистий прибуток на одну просту акцію (грн.)	0,00	х
6	Сума сплачених дивідендів за 2006 рік на одну:	0,00	х
6.1	Просту акцію	0,00	х
6.2	Привілейовану акцію	0,00	х
7	Перелік учасників (акціонерів) банку, які прямо та опосередковано володіють 10 % і більше відсотками статутного капіталу банку	Романенко Володимир Іванович Код країни 804 Пряма участь - 71,9900 Опосеред. участь -0,0000 Вакулєнко Наталія Леонідівна Код країни 804 Пряма участь - 28,0000 Опосеред. участь -0,0000	х
Голова Правління Головний бухгалтер		В. О. Попов О. П. Маркова	

Постановою Господарського суду Автономної республіки Крим (вул. Р. Люксембург, буд. 29/11, м. Сімферополь, АРК, 95003) від 21.01.08 у справі №2-17/2865.1-2006 УСТАНОВА ЗАМІСЬКИЙ ДИ-ТЯЧИЙ ОЗДОРОВЧИЙ ТАБІР «ІСАРИ» ім. В. Коробкова КРИМ-СЬКОЇ РЕСПУБЛІКАНСЬКОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ ПРОФСПІЛКИ ПРА-ЦІВНИКІВ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ (адреса: Ісарське шосе, б. 5, с. Куйбишеве, м. Ялта, АР Крим, 98600, код ЄДРПОУ 22310126, п/р 26000274801 в АКБ «Інтеграл-банк» в м. Києві, код банку 320735) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Горелова Олек-сія Леонардовича (ліцензія АВ №158259 від 27.09.2006 р.). Адреса лік-відатора: м. Київ-126, а/с 64, м. Київ, 03126, тел.: 067 785-03-50. З усіх питань звертатись на адресу ліквідатора.

Господарський суд Житомирської області (м. Житомир, м. Путятинський, 3/65) ухвалою від 25.12.2007 року порушив про-вадження по справі № 7/181-Б про банкрутство ТОВ «Мири», адреса: 13432, с. Гальчин, Андрушівського району, Житомир-ської області, вул. Набережна, буд. 25, ЄДРПОУ 204086677, р/р 26009681 в АД АПББ АВАЛБ м. Житомир, МФО 311528.

Розпорядником майна боржника призначено арбітражного ке-руючого Мельника Василя Олексійовича, ліцензія серії АБ № 176028 від 26.05.2005 , м. Житомир, вул. Чапаєва, буд. 7, кімн. 105.

Претензії кредиторів та заяви осіб, які виявлять бажання взя-ти участь у санації, приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду Миколаївської області 54009, м. Миколаїв, вул. Адміральська, 22) від 07.08.2007 року по справі №5/695/07 Відкрите акціонерне товариство «Миколаївська сільсько-господарська машинно-технологічна станція» (адреса: 54025, м. Мико-лаїв, пр. Героїв Сталінграду, 91, к. 306, р/р 260440272 в МОД «Райф-файзен банк Аваль», МФО 326182, код ЄДРПОУ 20919107) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором по справі призначено Фоменко Віру Михайлівну (лі-цензія серія АБ №271514 від 08.11.2005 р. видана Міністерством еко-номіки та з питань європейської інтеграції України (54008, м. Мико-лаїв, проспект Жовтневий, 1, каб. 37).

Кредитори протягом місяця після опублікування даного оголошен-ня можуть звертатись із заявою про визнання кредитором по справі до Господарського суду Миколаївської області.

ЗАТ «Полар-Україна» оголошує про проведення чергових загальних зборів акціонерів, що відбудуться 25 березня 2008 р. о 15:00 год. в офісному приміщен-ня за адресою: 01054, м. Ки-їв, вул. Тургенєвська, 16.

Порядок денний:

1. Про фінансовий стан акціонерного товариства.
2. Про підтвердження та продовження повноважень керівник органів акціонер-ного товариства.
3. Різне.

Постановою господарського су-ду Харківської області (Держпром, 8-й під'їзд, площа Свободи, 5, м. Харків, 61022) від 02.10.07 р. по справі №Б-19/226-07 визнано бан-крутом та відкрито ліквідаційну процедуру ПП «Центр довузівської підготовки «Абітурієнт» , код ЄД-РПОУ 32329974, юридична адреса: Харківська обл., м. Куп'янськ, вул. Леніна, 13-а.

Ліквідатором призначено Куп'янську ОДП.

Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікуван-ня оголошення за адресою: 63707, Харківська обл., м. Куп'янськ, вул. Харківська, 99. Установчі та реєс-траційні документи, круглі печатки та штампи ПП «Центр довузівської підготовки «Абітурієнт» вважати не-дійсними.

Господарський суд Дніпропет-ровської області (49600, м. Дніпр-опетровськ, вул. Куйбишева, 1-а) ухвалою від 30.10.20007 р. пору-шив провадження у справі №Б40/322-07 про банкрутство приватного підприємства «ГІСС» (51400, Дніпропетровська область, м. Павлоград, вул. Авіаційна, буд. 51, код ЄДРПОУ 33588389, р/р 26058054601259 в Павлоградській філії КБ «Приватбанк», м. Пав-лоград, МФО 305727).

Розпорядник майна - Талан Леонід Григорович, ліцензія серія АБ №216750, тел.: (0567) 92-53-18, поштова адреса: 49000, м. Дніпро-петровськ, а/с 158.

Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів від дня опублі-кування оголошення.

Господарський суд Житомир-ської області (10002, м. Житомир, майдан Путятинський, 3/65) поста-новною від 27 вересня 2007 року по справі № 3/123-Б визнав банкру-том та ввів процедуру ліквідації то-вариства з обмеженою відповідаль-ністю «Промальянс» м. Житомир, вул. Михайлівська, 19, ІК 33019815, р/р 26008052704801 в ЗАТ КБ «Приватбанк» в Печерській філії в м. Києві, МФО банку 300711.

Ліквідатором призначено Сту-пака Олега Миколайовича, ліцен-зія серії АБ № 216937 від 15.04.2005 року.

Адреса арбітражного керуючо-го: 10024, м. Житомир, вул. Шев-ченка, буд. 102, кв. 82, тел. 8 (0412) 33-59-66.

Окружним адміністративним судом м. Києва (04025, м. Київ, вул. Десятинна, 4/6), 03.03.2008 р. о 12:30 буде розглядатися справа № 7/87 за позовом ДПІ у Дарницькому районі м. Києва до ПП «СМА Трейд Комерція ЛТД» (33474638).

Окружним адміністративним судом м. Києва (04025, м. Київ, вул. Десятинна, 4/6) 03.03.2008 р. о 12:00 буде розглядатися справа № 7/118 за позовом ДПІ у Дарницькому районі м. Києва до ПП «Дніпро» (код 32488214).

Господарським судом м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмель-ницького, 44Б) за позовом СПД Цимбал Ірини Анатоліївни 10.01.2008 року була винесена Постанова про визнання Тovarиства з обмеженою відпові-дальністю «Спеїбудмонтаж-Плесо» (м. Київ, вул. Кіквідзе, 13, р/р 260061091 КБ АБ «Полтава-Банк» м. Київ МФО 322562, ЗКПО 33402232) банкрутом та відкриття ліквідаційної процедури.

Справа 28/489-Б. Ліквідатором банкрута призначено СПД Цим-бал Ірину Анатоліївну (03164, м. Київ, вул. Генерала Наумова, 41, кв. 124), контактний телефон (067) 736 88 99.

ШАНОВНИЙ АКЦІОНЕРЕ!
Правління ВАТ «Фармак» повідомляє про проведення за-гальних зборів акціонерів 20 березня 2008 року о 14 год. 00 хв. за адресою: м. Київ, вул. Фрунзе, 63 (конференц-зал).

ПОРЯДОК ДЕННИЙ:

1. Звіт Правління про підсумки діяльності товариства за 2007 фі-нансовий рік і перспективи розвитку у 2008 році.
2. Звіт ревізійної комісії Товариства за 2007 рік.
3. Звіт Спостережної ради Товариства за 2007 рік.
4. Затвердження результатів і розподіл прибутку 2007 року. Розмір виплат по дивідендах 2007 року.
5. Вибори голови та членів ревізійної комісії товариства.
6. Порядок розподілу прибутку на 2008 рік.
7. Внесення змін та доповнень до Статуту ВАТ «Фармак»

Реєстрація акціонерів з 12-00 до 13-00.

Для участі у зборах необхідно мати документ, що посвідчує особу.

Контактний телефон: **496-89-17**
496-87-38
496-87-77

Голова Правління.

Відповідно до пункту 2 статті 2 Закону України «Про порядок обрання на посаду та звільнення з по-сади професійного судді Верховною Радою України» господарський суд Чернігівської області повідомляє про підготовку матеріалів щодо обрання кандидата на посаду судді господарського суду Чернігівської області безстроково Фесюри Миколи Віталійовича.

В інформації про фінансову звітність за 4 квартал 2007 року АКРБ «Реґіон-банк» опублікованій в газеті «Голос України» №16 (4266) від 29.01.2008 року в таблиці «Звіт про фінансові результати», Пункт 8 «Загальні адміністра-тивні витрати» в колонці на «Звітну дату кварталу попе-реднього фінансового року» слід читати: (3371).

Постановою Господарського суду Житомирської області (10002, м. Житомир, майдан Путятинський, 3/65) від 19 грудня 2007 року пору-шено справу №7/168-Б про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «Виробниче комерційне підприємство «Биківське скло» і відкрито ліквідаційну процедуру. Юридична адреса підприєм-ства: Житомирська область, Дзержинський район, смт. Биківка, ву-лиця Леніна, 1, код 30297878.

Ліквідатором призначено Мартинова Олега Юрійовича, Ліцензія Міністерства економіки та з питань європейської інтеграції України №347265, серія АВ від 25.10.2007 р. (10024, м. Житомир, проїзд А. Тут-ковського, 6, к. 44, т. р.: 8 (0412) 33-99-43, т. м.: 8 (067) 315-67-88).

Вимоги кредиторів приймаються на адресу суду та ліквідатора протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Господарським судом Івано-Франківської області (76000, м. Івано-Франківськ, вул. Шевченка, 16) 08.01.2008 р. порушено справу №Б-21/288 про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «Захід-Груп», 77000, Івано-Франківська обл., м. Рогатин, вул. Галиць-ка, 126 (ЄДРПОУ 34158851), пот./рах. 26003301500634 в ІФФ ВАТ «ВТБ Банк», МФО 336893.

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Уляника Романа Богдановича (79052, м. Львів, вул. Широка, 90/16, ліцензія Мі-ністерства економіки України серія АВ №307379 від 29.03.2007 року).

Заяви кредиторів та осіб, які бажають взяти участь у санації бор-жника, приймаються протягом тридцяти днів від дня опублікування цього оголошення.

Господарський суд Запорізької області (69001, м. Запо-ріжжя, вул. Шаумяна, 4) постановою від 28.12.2007 року у справі №16/286/07 відповідно до ст. 51 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або виз-нання його банкрутом» визнав Товариство з обмеженою від-повідальністю «Палтус» (код ЄДРПОУ 33431295, м. Запо-ріжжя, вул. Чарівна, буд. 163, кв. 83) банкрутом і відкрив ліквідаційну процедуру строком на три місяці.

Ліквідатором у справі призначений арбітражний керую-чий Шикуненко Олександр Віталійович, ліцензія АВ 347071, адреса: 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Ливарна, 13.

Загублені статутні документи Громадської орга-нізації «Організація роботодавців в сфері будівниц-тва, проектування та архітектури в місті Києві».

Загублені статутні документи Громадської органі-зації «Організація роботодавців в сфері будівництва, проектування та архітектури Київської області».

Втрачену печатку Приватного підприємства «Біс» (адре-са: 07300, Київська область, м. Вишгород, вул. Дніпров-ська, 9, кв. 59, код ЄДРПОУ 30920258) вважати недійсною.

Господарський суд м. Києва (01030, вул. Богдана Хмельницького, 44-Б) визнав банкрутами та відкрив ліквідаційні процедури стосовно: Приватного підприємства «Власна Дизайн Студія «Донець» (04208, м. Київ, просп. В. Порика, 17; код ЄДРПОУ 34538738), постанова №23/30-6 від 30.01.2008 р.; Товариства з обмеженою відповідальністю «Будівельний Трест «Б.Р.Д.» (01014, м. Київ, вул. Бастіонна, 1/36; код ЄДРПОУ 35143317), постанова №23/31-6 від 30.01.2008 р.; Товариства з обмеженою відповідальністю «Експобуд-Інж» (01042, м. Київ, вул. Патріса Лумумби, 15-А; код ЄДРПОУ 34615157), постанова №23/32-6 від 30.01.2008 р.; Товариства з обмеженою відповідальністю «Жива кри-ниця» (01042, м. Київ, вул. Б. Гринченка; код ЄДРПОУ 31957928), по-станова №23/20-6 від 30.01.2008 р.; Товариства з обмеженою відпові-дальністю «Торгівельна компанія «Технологічний прогрес» (01042, м. Київ, просп. Перемоги, 136, кім. 34; код ЄДРПОУ 34352062), постано-ва №23/29-6 від 30.01.2008 р.; Товариства з обмеженою відповідальніс-тю «Медіум «Емтес» (01042, м. Київ, просп. Науки, буд. 42/1, корп. 14, кв. 24/7; код ЄДРПОУ 33881381), постанова №23/21-6 від 30.01.2008 р.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Вершиніна Андрія Олександровича (03110, м. Київ-110, а /с 151; ліцензія серії АБ №176254 від 12.10.2005 р.).

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня публ-лікування оголошення за адресою ліквідатора та Господарського су-ду м. Києва.

Товариство з обмеженою відповідальність "КОНСЕНТ"
(04050, місто Київ, вул. Дегтярівська, 8-А,
код ЄДРПОУ 32493973) цим повідомляє,

що відносно нижче означеного нерухомого майна, розташованого за адресою: Одеська область, Овідіопольський район, що є власністю ТОВ "КОНСЕНТ", а саме:

- будівля торгівельних павільйонів, що розташована в смт. Авангард по вул. Базовій, 17/С1 або смт. Авангард по вул. Базовій, 17/1;
- будівля торгівельних павільйонів, що розташована в смт. Авангард по вул. Базовій, 17/С2 або смт. Авангард по вул. Базовій, 17/2;
- будівля торгівельних павільйонів, що розташована в смт. Авангард по вул. Базовій, 17/С15 або смт. Авангард по вул. Базовій, 17/3;
- будівля торгівельних павільйонів, що розташована в смт. Авангард по вул. Базовій, 17/А1 або смт. Авангард по вул. Базовій, 17/4;
- будівля торгівельних павільйонів, що розташована в смт. Авангард по вул. Базовій, 17/А2 або смт. Авангард по вул. Базовій, 17/5;
- будівля торгівельних павільйонів, що розташована в смт. Авангард по вул. Базовій, 17/А3 або смт. Авангард по вул. Базовій, 17/6;
- будівля торгівельних павільйонів, що розташована в смт. Авангард по вул. Базовій, 17/А4 або смт. Авангард по вул. Базовій, 17/7;
- будівля торгівельних павільйонів, що розташована в смт. Авангард по вул. Базовій, 17/А5 або смт. Авангард по вул. Базовій, 17/8;
- будівля торгівельних павільйонів, що розташована в смт. Авангард по вул. Базовій, 17/А6 або смт. Авангард по вул. Базовій, 17/9;
- будівля торгівельних павільйонів, що розташована в смт. Авангард по вул. Базовій, 17/А7 або смт. Авангард по вул. Базовій, 17/10;
- будівля торгівельних павільйонів, що розташована в смт. Авангард по вул. Базовій, 17/А8 або смт. Авангард по вул. Базовій, 17/11;
- будівля торгівельних павільйонів, що розташована в смт. Авангард по вул. Базовій, 17/А9 або смт. Авангард по вул. Базовій, 17/12;
- будівля торгівельних павільйонів, що розташована в смт. Авангард по вул. Базовій, 17/А10 або смт. Авангард по вул. Базовій, 17/13;
- будівля торгівельних павільйонів, що розташована в смт. Авангард по вул. Базовій, 17/А11 або смт. Авангард по вул. Базовій, 17/14;
- будівля торгівельних павільйонів, що розташована в смт. Авангард по вул. Базовій, 17/Б1 або смт. Авангард по вул. Базовій, 17/15;
- будівля торгівельних павільйонів, що розташована в смт. Авангард по вул. Базовій, 17/Б2 або смт. Авангард по вул. Базовій, 17/16;
- будівля торгівельних павільйонів, що розташована в смт. Авангард по вул. Базовій, 17/Б3 або смт. Авангард по вул. Базовій, 17/17;
- будівля торгівельних павільйонів, що розташована в смт. Авангард по вул. Базовій, 17/Б4 або смт. Авангард по вул. Базовій, 17/18;
- будівля торгівельних павільйонів, що розташована в смт. Авангард по вул. Базовій, 17/Б5 або смт. Авангард по вул. Базовій, 17/19;
- будівля торгівельних павільйонів, що розташована в смт. Авангард по вул. Базовій, 17/Б6 або смт. Авангард по вул. Базовій, 17/20;
- будівля торгівельних павільйонів, що розташована в смт. Авангард по вул. Базовій, 17/Б7 або смт. Авангард по вул. Базовій, 17/21;
- будівля торгівельних павільйонів, що розташована в смт. Авангард по вул. Базовій, 17/Б8 або смт. Авангард по вул. Базовій, 17/22;
- будівля торгівельних павільйонів, що розташована в смт. Авангард по вул. Базовій, 17/Б9 або смт. Авангард по вул. Базовій, 17/23;
- будівля торгівельних павільйонів, що розташована в смт. Авангард по вул. Базовій, 17/Б10 або смт. Авангард по вул. Базовій, 17/24;
- будівля торгівельних павільйонів, що розташована в смт. Авангард по вул. Базовій, 17/Б11 або смт. Авангард по вул. Базовій, 17/25;
- будівля торгівельних павільйонів, що розташована в смт. Авангард по вул. Базовій, 17/В1 або смт. Авангард по вул. Базовій, 17/26;
- будівля торгівельних павільйонів, що розташована в смт. Авангард по вул. Базовій, 17/В2 або смт. Авангард по вул. Базовій, 17/27;
- будівля торгівельних павільйонів, що розташована в смт. Авангард по вул. Базовій, 17/В3 або смт. Авангард по вул. Базовій, 17/28;
- будівля торгівельних павільйонів, що розташована в смт. Авангард по вул. Базовій, 17/В4 або смт. Авангард по вул. Базовій, 17/29;
- будівля торгівельних павільйонів, що розташована в смт. Авангард по вул. Базовій, 17/В11, або смт. Авангард по вул. Базовій, 17/В5, або смт. Авангард по вул. Базовій, 17/30;
- будівля торгівельних павільйонів, що розташована в смт. Авангард по вул. Базовій, 17/В6 або смт. Авангард по вул. Базовій, 17/31;
- будівля торгівельних павільйонів, що розташована в смт. Авангард по вул. Базовій, 17/В7 або смт. Авангард по вул. Базовій, 17/32;
- будівля торгівельних павільйонів, що розташована в смт. Авангард по вул. Базовій, 17/В8 або смт. Авангард по вул. Базовій, 17/33;
- будівля торгівельних павільйонів, що розташована в смт. Авангард по вул. Базовій, 17/В9 або смт. Авангард по вул. Базовій, 17/34;
- будівля торгівельних павільйонів, що розташована в смт. Авангард по вул. Базовій, 17/В10 або смт. Авангард по вул. Базовій, 17/35;
- будівля кафе з блоком суспільних туалетів, що розташована в смт. Авангард по вул. Базовій, 17/В5, або смт. Авангард по вул. Базовій, 17/В11, або смт. Авангард по вул. Базовій, 17/36;
- об'єкти інженерного забезпечення, що розташовані в смт. Авангард по вул. Базовій, 17/Л1 або смт. Авангард по вул. Базовій, 17/37 у складі:
- будівля блокової комплектної трансформаторної підстанції 10/04 кВ № 1, 1 А, А-1;
- будівля блокової комплектної трансформаторної підстанції 10/04 кВ № 5, 2 Б, Б-1;
- будівля блокової комплектної трансформаторної підстанції 10/04 кВ № 6, 3 В, В-1;
- будівля водопостачальної та протипожежної насосної станції, 4 Г;
- будівля закритого розподільного пристрою 10 кВ, 5 Д;
- споруда акумулюючого басейну дощових стоків, 6Е;
- будівля каналізаційної насосної станції, 7 З, 3-І;
- будівля закритого розподільного пристрою 35 кВ, 8 Ж;

можливі незаконні, без його відома та всупереч його волі дії, направлені на заволодіння його майном, направлені на відчуження та передачу іншими способами зазначеного майна.

Окрім того можливі незаконні дії відносно земельної ділянки, яка розташована за адресою: Одеська обл., Овідіопольський район, смт. Авангард, вул. Базова, 17, кадастровий номер земельної ділянки 5123755200:02:002:0015 та на якій знаходяться зазначені об'єкти нерухомості.

ТОВ "КОНСЕНТ" повідомляє, що уповноважені органи та посадові особи Товариства не приймали жодних рішень про укладення будь-яких правочинів щодо відчуження та передачі іншими способами вказаного майна та прав на землю. Крім того відсутні будь-які інші законні підстави для позбавлення ТОВ "КОНСЕНТ" прав на майно та земельну ділянку

ТОВ "КОНСЕНТ" також повідомляє, що будь-які інші особи не набули будь-яких законних прав щодо розпорядження, відчуження чи перадачі іншим чином зазначеного майна та майнових прав щодо користування вказаною земельною ділянкою.

ТОВ "КОНСЕНТ" буде здійснювати заходи щодо поновлення своїх прав та витребування незаконно відчуженого вказаного майна. ТОВ "КОНСЕНТ" оскаржує та оскаржуватиме в подальшому будь-які рішення та дії спрямовані на позбавлення його зазначеного майна та майнових прав.

ТОВ "КОНСЕНТ" також повідомляє, що відсутні будь-які законні правові підстави для позбавлення його зазначеного майна та майнових прав.

ПП "КФКонсалтинг" (надалі - організатор аукціону) повідомляє, що 03 березня 2008 року о 13:00 за адресою: м. Суми, вул. Петропавлівська, 74, к. 49А пройде аукціон з продажу майна ТОВ "Хліб-Експорт" (надалі - Продавець), юридична адреса - м.Суми, вул. Білопільський шлях, 17, а саме:

Лот №1: Нерухоме майно ТОВ "Хліб-експорт", розташоване за адресою м.Суми, вул. Білопільський шлях, 17, а саме: нежитлове приміщення (контора дерев'яна) площею 251,4 м2, нежитлові приміщення (клуб, заготпункт зі шлакобетонних панелей) площею 235,1 м2, альтанка дерев'яна, з/б огорожа. Земельна ділянка площею 4012 м2 під будівлями знаходиться в тимчасовому землекористуванні на умовах оренди терміном до 2010 року. Початкова вартість - 850000,00 грн.

Гарантійний внесок (85000,00 грн.) перераховується на р/р 2600130012254 в Сумській філії ВАТ "Ві Ей Бі Банк", код 30561082, МФО 337007, отримувач: ТОВ "Хліб-Експорт".

Плата за реєстрацію заяви (реєстраційний внесок) складає 17,00 грн. та перераховується на р/р 26006750133331 в СОФ АКБ "Укрсоцбанк" м. Суми МФО 337018, код 31397488, отримувач: ПП "КФКонсалтинг".

Організатор аукціону: Приватне підприємство "КФКонсалтинг". Адреса: 40030, м. Суми, вул. Петропавлівська, 74, к. 49А, тел.(0542) 655-088. Відповідальна особа - Пінаєв Едуард Анатолійович. Час прийому: кожний день тижня, крім суботи та неділі, з 9.00 до 18.00 години.

Порядок ознайомлення з об'єктом продажу: ознайомлення з об'єктом продажу здійснюється за його місцезнаходженням. Телефон для довідок: (0542) 655-088. Час для ознайомлення з об'єктом продажу: кожний день тижня, крім суботи та неділі, з 9.00 до 16.00 години.

Порядок оформлення участі в аукціоні:

Для реєстрації в якості учасника аукціону фізична особа або представник юридичної особи повинні подати організатору аукціону: документ, що посвідчує фізичну особу або повноваження представника юридичної особи; документ про сплату гарантійного та реєстраційного внеску; заявку на участь в аукціоні, підписану і скріплену печаткою. Заявки приймаються з 900 до 1800 години кожний день тижня, крім суботи та неділі, за адресою: м. Суми, вул. Петропавлівська, 74, к. 49 А. Кінцевий термін прийому заявок 13год. 00хв. 29 лютого 2008 р. У разі надходження однієї заявки проводиться викуп, дві і більше заявок - аукціон.

Подання особою (юридичною чи фізичною) заявки на участь в аукціоні розглядається як визнання нею того, що в подальшому вона не буде мати претензій до організатора аукціону і продавця відносно повноти та достовірності відомостей, наданих їй в процесі проведення торгів.

Переможець аукціону зобов'язаний у 10 денний термін укласти договір купівлі-продажу з ТОВ "Хліб-Експорт" в особі ліквідатора.

Переможець аукціону зобов'язаний внести остаточну суму (з урахуванням гарантійного внеску) на р/р 2600130012254 в Сумській філії ВАТ "Ві Ей Бі Банк", код 30561082, МФО 337007, отримувач: ТОВ "Хліб-Експорт" або в касу підприємства, протягом 30 (тридцяти) днів з моменту укладання договору купівлі продажу майна. Подальше переоформлення права власності на об'єкт продажу проводиться покупцем за його рахунок.

Окружним адміністративним судом м. Києва розглядається справа № 4/270 за позовом ДПІ у Подільському районі м. Києва до ТОВ «Сетор Крон» (ЄДРПОУ 32846606) та ТОВ «Українська аграрно-хімічна компанія» (ЄДРПОУ 31109157) про визнання недійсним договору. Розгляд справи призначено на 27.02.2008 року на 11 год. 00 хв. Явка сторін обов'язкова.

Господарським судом м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) 23.01.2008 р.: 1) по справі №23/3-6 Приватне підприємство «Альф» (03037, м. Київ, вул. П. Радченка, 27, код 30777693); 2) по справі №23/4-6 Товариство з обмеженою відповідальністю «Техноснабберго» (01103, м. Київ, вул. Кіквідзе, 11, код 34937071) визнано банкрутами та відкрито ліквідаційні процедури. Ліквідатором банкрутів призначено Кіцула С. Б., ліцензія серія АВ №081007 від 26.04.2006 р.: 02097, м. Київ, вул. Лісківська, 28, кв. 15, т.: 80672950803.

Постановою господарського суду Харківської області (Держпром, 8-й під'їзд, площа Свободи, 5, м. Харків, 61022) від 29.10.07 р. по справі №Б-31/168-07 визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру ТОВ «Дубрава», код ЄДРПОУ 22709638, юридична адреса: Харківська обл., сел. Куп'янськ-Вузловий, вул. Матросова, 19.

Ліквідатором призначено Куп'янську ОДПІ. Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення за адресою: 63707, Харківська обл., м. Куп'янськ, вул. Харківська, 99. Установчі та реєстраційні документи, круглі печатки та штампи ТОВ «Дубрава» вважати недійсними.

Господарським судом Тернопільської області (46000, м. Тернопіль, вул. Острозького, 14 А) порушено справу про банкрутство Приватного агропромислового підприємства «Гримайлівське», справа № 10/Б-953, адреса: Тернопільська область, Гусятинський район, смт. Гримайлів, вул. Шевченка, 6, і. к. 30787544, р/р № 26004300135 ФТОУ ВАТ «Державний ощадний банк України» м. Тернопіль, МФО 338545.

Розпорядником майна по справі призначено Солонинку П. М., м. Тернопіль, вул. Новий Світ, 16/7, Ліцензія серії АВ № 081025 від 05.05.2006 року видана Державним департаментом з питань банкрутства. Майнові вимоги кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом одного місяця з дня опублікування оголошення.

Постановою господарського суду Луганської області від 08.01.2008 р. по справі №21/1536 відсутнього боржника - приватне підприємство «АНТРА-ЦИТВУГЛЕЗБУТ» (94500, Луганська обл., м. Красний Луч, мікрорайон 2, буд. 21, кв. 28, код ЄДРПОУ 32716606, р/р 26007585223501 у Луганській обласній ФАКБ «УКРСОЦБАНК», МФО 304795) визнано банкрутом, розпочата ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначено Державну податкову інспекцію у м. Красний Луч (94500, Луганська обл., м. Красний Луч, вул. Шевченко, 69).

Постановою господарського суду Донецької області від 15.01.2008 р. по справі №5/1466 визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура Колективного підприємства «Будівельно-монтажне управління «Донецькгазбуд», ЄДРПОУ 03335652, юридична адреса: 83071, м. Донецьк, вул. Вахрушева, 50.

Ліквідатором банкрута призначений арбітражний керуючий Кондратьєва Марина Володимирівна, ліцензія серії АБ №116160 від 28.12.2004 р.

Претензії приймаються протягом 30 днів з дати опублікування оголошення за адресою: 83086, вул. Горького, 34, м. Донецьк.

В доповнення до публікації квартальної фінансової звітності ВАТ «КБ «Преміум» за 4 квартал 2007 року, яка була розміщена в газеті «Голос України» № 16 (4266) від 29.01.08 р. читати: «Дані по примітці «Рахунки довірного управління» за 4 квартал 2007 року відсутні.

Філія Державної госпрозрахункової установи Агентство з питань банкрутства у Запорізькій області та ліквідатор ТОВ «Долинка» повідомляють про проведення публічних торгів (аукціону) з реалізації майна підприємства-банкрута.

На публічні торги виставляється наступне майно:

Лот № 1: Будинок культури із котельною, загальною площею 1091,8 кв. м, розташований за адресою: Запорізька обл., Гуляйпільський р-н, с. Долинка, вул. Леніна, б. 63-а: Початкова ціна продажу 269 008,00 грн., без ПДВ;

Лот № 2: Будівля шкільного спортзалу, загальною площею 594,7 кв. м, розташована за адресою: Запорізька обл., Гуляйпільський р-н, с. Долинка, вул. Леніна, б. 63-б: Початкова ціна продажу 54 945,00 грн., без ПДВ;

Лот № 3: Будівля медпункту, загальною площею 124,8 кв. м, розташована за адресою: Запорізька обл., Гуляйпільський р-н, с. Долинка, вул. Леніна, б. 68: Початкова ціна продажу 20 755,00 грн., без ПДВ;

Лот № 4: Будівля шкільної їдальні, загальною площею 264,2 кв. м, розташована за адресою: Запорізька обл., Гуляйпільський р-н, с. Долинка, вул. Леніна, б. 63-в: Початкова ціна продажу 43 938,00 грн., без ПДВ;

Лот № 5: Будівля бані, загальною площею 189,63 кв. м, розташована за адресою: Запорізька обл., Гуляйпільський р-н, с. Долинка, вул. 40 Років Перемоги, б. 1-6. Початкова ціна продажу 17 520,00 грн., без ПДВ.

Умови участі в публічних торгах (аукціоні) на сайті: www.bankrot.zp.ua та за телефоном: (061) 220-42-07.

Публічні торги (аукціон) відбудуться 15 лютого 2008 р. о 10.00 за адресою: 69002, м. Запоріжжя, пр. Леніна, 77, оф. 95.



2 лютого в Україні хмарно з проясненнями, без істотних опадів, місцями туман, на дорогах ожеледиця. Вітер південно-західний, 5—10 м/с, у Карпатах пориви 20—25 м/с. Температура вночі 0—5° морозу, на сході 4—9° морозу; вдень 0—5° тепла, на півдні, Закарпатті та Прикарпатті 3—8° тепла; в Карпатах вночі 5—10° морозу, вдень 0—5° морозу.

У ВЕТЕРИНАРА

Масаж для корівки

Є підозра, що в корови мастит. Порадьте, будь ласка, як його вилікувати в домашніх умовах?

Ніна ГРИГОР'ЄВА.

Долинка
Саратського району
Одеської області.

Відповідає доктор
ветеринарної медицини
Євгенія СНЕЖКО:

— Насамперед вам, за допомогою ветеринара, необхідно з'ясувати, який саме мастит у вашої корови. Класифікація за характером запалення вимені дає змогу ветеринарному лікареві порівняно легко диференціювати мастити, бо для кожного з них характерні певні клінічні ознаки, що їх встановлюють під час обстеження вимені, пальпації (промацування) і спробуюмо здоювання вмісту молочної залози. Є серозний мастит, катаральний, фіброзний, гнійний, гнійно-катаральний, геморагічний, прихований, абсцеси вимені, флегмона вимені. Як бачите, потрібно правильно визначити діагноз, щоб лікування було ефективним.

А коли ви знаєте, на який конкретно мастит хвора ваша корова, то я можу рекомендувати такі фізіотерапевтичні процедури:

❖ Насамперед, переведіть хвору корову на ручне доїння, потім кілька разів на день здоюйте патологічний секрет із хворих чвертей вимені.

❖ У першу добу захворювання призначають застосування холоду. Можна робити аплікації на вим'я холодної глини, льоду в целофанових пакетах, охолоджувальні примочки.

❖ Слід пам'ятати, що холодні процедури мають тривати 3—4 години — з перервами на 30 хвилин через кожні 30—60 хвилин. Короткі процедури зовсім не дають ефекту, але й не перестарайтеся з холодом. З третього—п'ятого дня при багатьох формах маститів застосовують теплові процедури, вони сприяють розм'якшенню ущільнених і запалених відділів вимені. Це можуть бути спиртові компреси (ставити їх потрібно не менш як на 3 години, укутуючи вим'я, щоб тепло зберігалося).

❖ Не забувайте також про масаж вимені: він сприяє поліпшенню кровообігу у ньому. Масаж роблять на сухому і чистому вимені. Починайте з поглажування, легкого постукування, далі розминайте ущільнені ділянки. Під час масажу рекомендується через кожні 3 хвилини здоювати застояне молоко. Масаж можна поєднувати з утиранням мазей у вим'я (саліцилової, камфорової). Але при деяких формах маститу масаж і холод протипоказані.

Можна ще перераховувати безліч способів лікування маститу в корів, але особливо важливо прислухатися до рекомендацій вашого ветеринара, який огляне корову. Не запускайте хворобу, бо лікування антибіотиками позначається на якості молока. А от щоб запобігти маститу, стежте за гігієною вимені, повноцінно годуйте корову, не переохолоджуйте і вчасно доїть. Любіть свою тварину, і вона буде вдячна вам за це.

Рецепти, варті музею

Якщо галушки того варті — ними навіть гармати стріляють. Ось такими делікатесами «вистрелив» у різдвяні дні НТК «Завод точної механіки», що в Кам'янці-Подільському. За спонсорства цього підприємства вийшла унікальна книжка, що на очах усього міста одразу стала бестселером. Один поважний чоловік, до того ж депутат, угледівши розкішний свіждрук, майже всерйоз запитав: «Як би її вкрати?» Бо ж 500 примірників, зрозуміло, ніяк не вистачить на всіх бажаючих. А «секрети кухні пані Ядвіги» (так називається видання) захочуть мати в кожному домі. Вже зараз можна передбачити його щасливу долю: книгу чекає не одне перевидання.

Авторці 75 років. Понад п'ять років щосуботи Ядвіга Островська радувала читачів місцевої газети «Подільнин» своїми кулінарними відкриттями. І ось така солідна аудиторія одразу бралася апробувати рецепти від Ядвіги. Крім власних, майстриня пропонує і привезені із відряджень донькою Ніною, заступником директора центру «СУВАГ» (Київ). Тут тобї й баклажання запіканка з Куби, і цепелинай із Литви, і спагеті з Італії... Удосконалені пані Ядвігою. Хорватський науковець професор Младен Лаврік добірку рецептів переклав рідною мовою та передав до музею дружби «Хорватія—Україна», запевнивши, що музейники чекають і на книгу кулінарної майстерності подільської авторки. Велелюдна презентація «Секретів...» відбулася у ресторані «Берізка», яким керує Галина Лізвінська. У колективі постаралися накрити стіл стравами з книги. Було неймовірно смачно, святочно, красиво! І хоч пані Ядвіга недавно перебралася до Києва, подільняни пишуться, що саме їх край є

батьківщиною цієї дивовижної майстрині, щедрою душею жінки. Подаємо кілька рецептів пані Ядвіги. Приготуйте, скуштуйте, почастуйте рідних та друзів!

Кульки «Добрий вечір»

400 г курятини, 50 г вершкового масла, 50 г сушених грибів, цибулина, батон без скоринки, олія для смаження, 50 г коньяку, перець, сіль. М'якоть курки зі шкіркою пропустити через м'ясорубку, поперчити, посолити, добре вимішати. Відварені гриби дрібно посікти, підсмажити разом з цибулею. З курячого фаршу зліпити варениці, покласти на середину шматок масла, грибний фарш, загорнути, сформувати кульки. Запанірувати їх у крихтах батона та обсмажити у великій кількості олії. Скласти на тарілку гіркою, полити коньяком, підпалити.

Гострі «Рафаелло»

8 середніх морквин, 8 зубчиків часнику, 200 г голландського сиру, 200 г майонезу, зелень. Моркву по-



терти на середній, сир на дрібній тертці, часник пропустити через часничодавку. Всі компоненти змішати, залишивши 1/4 сиру, заправити майонезом. Зробити кульки, обкачати в сирі, викласти на тарілку. Прикрасити зеленню.

Закуска «Тьотя Сара»

300 г шинки, 2 солоні огірки, 2 плавлені сирки, 100 г масла, 2 варені жовтки, 2 ч. л. борошна, 1 скл. молока, сіль, перець. Борошно змішати з 0,5 скл. холодного молока, влити в 0,5 скл. гарячого молока, варити до загустіння, охолодити, помішуючи. Сирки натерти на дрібній тертці, розтерти з маслом та жовтками, посолити, поперчити, з'єднати з молочною масою. Шинку та огірок дрібно

порізати кубиками, добре вимішати з приготовленою заправкою.

Десерт «Примха жінки»

800 г бананів, 2 ст. л. какао, 2 ст. л. цукру, підсмажені подрібнені горіхи, 0,5 скл. вершків, 0,5 плитки шоколаду. Банани очистити, нарізати шматочками, обкачати в какао з цукром, викласти на тарілку, посипати горіхами, вкрити вершками, збитими з цукром. Зверху посипати тертим шоколадом, винести на холод.

Підготувала Віра ШПИЛЬОВА.

Хмельницька область.

На знімку: 75-річна авторка книги Ядвіга Островська та її донька Ніна.

Фото автора.

А на горобині — груша

У СВІТІ ЦІКАВОГО

Диво-садок із п'ятдесяти таких дерев має Микола Климюк із села Підгайці Млинівського району.

— Мій батько любив прищеплювати пагігні, а я — з дитинства спостерігати за цим, — розповідає Микола Климюк. — Згодом і сам почав експериментувати у садку. Зрозумів, що, скажімо, можливо мати п'ять сортів яблук на одній яблуні. Головне — щоб пагігні підходили «по крові». Тут треба обов'язково зважати на лінії, розміри, навіть шорсткуватість зрізів. Хоч, звичайно, без «проколів» не буває. Привіз якось із Криму два теплолюбні яблуневі живці — «Салют» і «Джонатан». Один прийнявся, а другий, на який я, чесно кажучи, більше сподівався, клімату нашого не сприйняв. Загалом же, щоб був позитивним результат щеплення, проводжу його (і раджу робити це іншим) ранньої весни, коли тільки-но по стовбур починає рухатися сік.

Втім, не тільки навесні творить дива Микола Климюк. У його дворі — незвична горобина. Одні плоди червоні, інші — чорні, а між ними — кілька маленьких груш, поблідлих від морозу. Подумалося: це, мабуть, господар в садку зрізає стовбур, а коріння починає подавати поживу вже для нових пагігнів. Таким чином, у садку Миколи Климюка є навіть яблуня, який від роду років п'ятнадцять, а її корінню — років п'ятдесят. І гарно родить. Правда, до яблуні-рекордсменки («ранету Баумана»), яка видає по п'ятнадцять і більше ящиків яблук, за врожаєм не дотягує.

Євген ЦИМБАЛЮК, Олександра ЮРКОВА.



Рівненська область.

На знімку: підгаєцький експериментатор Микола Климюк представляє асорті з одного дерева.

Фото Євгена ЦИМБАЛЮКА.

ВАШЕ ЗДОРОВ'Я

Налякайте грип смородиною та гарячою водою

Із усього розмаїття засобів для лікування простуди та грипу всі ми продовжуємо віддавати перевагу народним засобам подолання хвороб.

✓ Як зазначають медики, у разі перших ознак захворювання поспішіть під гарячий душ.

✓ Мийте все тіло мочалкою і милом, ґрунтовно прогріваючись, оскільки грип «боїться» гарячої води. Особливо важливо прогріти обличчя, шию і груди.

✓ Якщо дозволяє стан серця і судин, прийміть гарячу ванну протягом 10—15 хвилин. Після цього насухо витріться, ляжте в ліжку і як слід укутайтеся ковдрою, а через дві години змініть налітну білизну.

✓ У перші дні захворювання на грип потрібно бути у теплі, пити гарячий чай з лимоном або малиновим варенням, тепле молоко. Їжа повинна бути легкою, не гострою. Приймайте вітаміни С і групи В.

✓ Приготуйте полівітамінний настій шипшини (він має бактерицидні, дезинфікуючі властивості, діє потогінно і сечогінно, підвищує опірність інфекціям). Для цього потрібно 2—3 столові ложки подрібнених плодів шипшини залити 0,5 літра окропу. Укутайте посуд (або налийте в термос) і настоюйте протягом 6—8 годин, після чого процідіть настій через кілька шарів марлі. Приймайте по одній склянці (дітям півсклянки) 2—3 рази на день, бажано з медом, варенням або цукром. Після кожного прийому ретельно прополощіть рот, щоб не зашкодити зубам.

✓ Під час епідемії грипу для профілактики зараження можна жувати корінь татарського зілля (0,5 грама 3—4 рази на день).

✓ У разі сильного сухого кашлю корисно пити відвар родзинок по 1/2—1/3 склянки 3—4 рази на день. Для цього 100 г родзинок треба варити на повільному вогні протягом 10 хвилин, потім охолодити і віджати.

Ніна ГУЖВА.

Сторінку підготували Ірина ВАСИЛЬЧЕНКО та Оксана КАЛУГІНА.

Редактор номера Іван ІЛЛЯШ.

Редколегія: Леонід БРОВЧЕНКО, Анатолій ГОРЛОВ, Сергій ДЕМСЬКИЙ, Віталій ЖЕЖЕРА, Іван ІЛЛЯШ, Світлана ПИСАРЕНКО, Віталій СУДДЯ.

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

► За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
► Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
► Рукописів не повертаємо.
► Лістування з читачами — тільки на сторінках газети.
► При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України
Свідчення про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка)

українською і російською мовами.

Передплатні індекси:
для фізичних осіб — 40224, 08775,
для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2008 рік:
для фізичних осіб — 5,00 грн.
та 3,00 грн.,

для підприємств і організацій — 15,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 161000.

ВАТ «Видавництво «Київська правда»
04136, м. Київ, вул. М. Гречка, 13.

Зам. 207

ТОВ «Преслайм»

м. Харків, вул. Північна, 12.

Зам. 9-1-228

Фотоформи виготовлено

в КЦ редакції газети «Голос України»

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить

з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:

для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — загальний

reklama@golos.com.ua — відділ реклами

let@golos.com.ua — відділ листів

foto@golos.com.ua — відділ ілюстрацій

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

